

ZAKON

O VISOKOM OBRAZOVANJU

("Sl. glasnik RS", br. 88/2017, 73/2018, 27/2018 - dr. zakon, 67/2019, 6/2020 - dr. zakoni, 11/2021 - autentično tumačenje, 67/2021 i 67/2021 - dr. zakon)

I OSNOVNE ODREDBE

Predmet zakona

Član 1

Ovim zakonom uređuje se sistem visokog obrazovanja, uslovi i način obavljanja delatnosti visokog obrazovanja, osnove finansiranja visokog obrazovanja, kao i druga pitanja od značaja za obavljanje ove delatnosti.

Svi termini kojima su u ovom zakonu označeni položaji, profesije, odnosno zanimanja i zvanja, izraženi u gramatičkom muškom rodu, podrazumevaju prirodni muški i ženski rod lica na koja se odnose.

Delatnost visokog obrazovanja

Član 2

Delatnost visokog obrazovanja od posebnog je značaja za Republiku Srbiju (u daljem tekstu: Republika), deo je međunarodnog, a posebno evropskog, obrazovnog, naučnog, odnosno umetničkog prostora i obuhvata akademsko i strukovno obrazovanje.

Ciljevi visokog obrazovanja

Član 3

Ciljevi visokog obrazovanja jesu:

- 1) prenošenje naučnih, umetničkih i stručnih znanja i veština;
- 2) razvoj nauke i unapređivanje umetničkog stvaralaštva;
- 3) obezbeđivanje naučnog, umetničkog i stručnog podmlatka;
- 4) obrazovanje kreativne populacije koja neprekidno usvaja i stvara nova znanja;
- 5) obezbeđivanje jednakih uslova za sticanje visokog obrazovanja i obrazovanja tokom čitavog života;

- 6) bitno povećanje broja stanovnika sa visokim obrazovanjem;
- 7) unapređenje međunarodne otvorenosti sistema visokog obrazovanja.

Principi visokog obrazovanja

Član 4

Delatnost visokog obrazovanja zasniva se na sledećim principima:

- 1) akademske slobode;
- 2) autonomija;
- 3) akademski integritet;
- 4) jedinstvo nastave, naučnoistraživačkog, odnosno umetničkog rada i inovativne delatnosti, kao i stručnog rada;
- 5) otvorenost prema javnosti i građanima;
- 6) uvažavanje humanističkih i demokratskih vrednosti nacionalne i evropske tradicije i vrednosti kulturnog nasleđa;
- 7) poštovanje ljudskih prava i građanskih sloboda, uključujući zabranu svih vidova diskriminacije;
- 8) usklađivanje sa evropskim sistemom visokog obrazovanja i unapređivanje akademske mobilnosti nastavnog i nenastavnog osoblja i studenata;
- 9) učešće studenata u upravljanju i odlučivanju, posebno u vezi sa pitanjima koja su od značaja za kvalitet nastave;
- 10) ravnopravnost visokoobrazovnih ustanova bez obzira na oblik svojine, odnosno na to ko je osnivač;
- 11) afirmacija konkurencije obrazovnih i istraživačkih usluga radi povećanja kvaliteta i efikasnosti visokoškolskog sistema;
- 12) obezbeđivanje kvaliteta i efikasnosti studiranja;
- 13) povezanost sa preduniverzitetskim obrazovanjem;
- 14) zaštita intelektualne svojine u procesima transfera znanja.

Akademske slobode

Član 5

Akaderske slobode jesu:

- 1) sloboda naučnoistraživačkog i umetničkog rada, uključujući slobodu objavljivanja i javnog predavljanja naučnih rezultata i umetničkih dostignuća, uz poštovanje prava intelektualne svojine;
- 2) sloboda izbora metoda interpretacije nastavnih sadržaja.

Autonomija

Član 6

Autonomija univerziteta i drugih visokoškolskih ustanova podrazumeva, u skladu sa ovim zakonom:

- 1) pravo na utvrđivanje studijskih programa;
- 2) pravo na utvrđivanje pravila studiranja i uslova upisa studenata;
- 3) pravo na uređenje unutrašnje organizacije;
- 4) pravo na donošenje statuta i izbor organa upravljanja i drugih organa, u skladu sa ovim zakonom;
- 5) pravo na izbor nastavnika i saradnika;
- 6) pravo na izdavanje javnih isprava;
- 7) pravo na raspolaganje finansijskim sredstvima, u skladu sa zakonom;
- 8) pravo na korišćenje imovine, u skladu sa zakonom;
- 9) pravo na odlučivanje o prihvatanju projekata i o međunarodnoj saradnji.

Prava iz stava 1. ovog člana ostvaruju se uz poštovanje ljudskih prava i građanskih sloboda i otvorenosti prema javnosti i građanima.

Akademski integritet

Član 7

Na akademskom integritetu zasnivaju se: očuvanje dostojanstva profesije, unapređivanje moralnih vrednosti, zaštita vrednosti znanja i podizanje svesti o odgovornosti svih članova akademske zajednice i unapređenje ljudskih prava i sloboda.

Nepovredivost akademskog prostora

Član 8

Prostor visokoškolske ustanove nepovrediv je i u njega ne mogu ulaziti pripadnici organa nadležnog za unutrašnje poslove bez dozvole nadležnog organa te ustanove, osim u slučaju ugrožavanja opšte sigurnosti, života, telesnog integriteta, zdravlja ili imovine.

U akademskom prostoru ne mogu se organizovati aktivnosti koje nisu povezane sa delatnošću odgovarajuće visokoškolske ustanove, osim uz njenu dozvolu.

Pravo na visoko obrazovanje

Član 9

Pravo na visoko obrazovanje imaju sva lica sa položenom opštom, stručnom ili umetničkom maturom, u skladu sa ovim zakonom i zakonom kojim se uređuje srednje obrazovanje.

Izuzetno, pod uslovima određenim statutom visokoškolske ustanove, pravo na visoko obrazovanje ima i lice bez stečenog srednjeg obrazovanja koje konkuriše za upis na studijske programe iz umetničkih oblasti.

II OBEZBEĐIVANJE KVALITETA VISOKOG OBRAZOVANJA

Nacionalni savet za visoko obrazovanje

Član 10

Nacionalni savet za visoko obrazovanje (u daljem tekstu: Nacionalni savet) obrazuje se radi obezbeđivanja razvoja i unapređenja kvaliteta visokog obrazovanja.

Sastav Nacionalnog saveta

Član 11

Nacionalni savet ima 17 članova, koje bira Narodna skupština, vodeći računa o zastupljenosti pripadnika oba pola, i to:

1) šest članova iz reda istaknutih redovnih profesora, vrhunskih stručnjaka u zvanju naučnog savetnika, odnosno umetnika sa međunarodno priznatim radovima ili osvedočenim doprinosom nacionalnoj kulturi, vodeći računa o zastupljenosti obrazovno-naučnih, odnosno obrazovno-umetničkih polja, kao i zastupljenosti univerziteta, na predlog Konferencije univerziteta;

2) dva člana iz reda profesora strukovnih studija, na predlog Konferencije akademija strukovnih studija i visokih škola (u daljem tekstu: Konferencija akademija i visokih škola);

3) sedam članova iz reda vrhunskih stručnjaka, odnosno umetnika sa međunarodno priznatim radovima ili osvedočenim doprinosom nacionalnoj kulturi, vodeći računa o zastupljenosti obrazovno-naučnih, odnosno obrazovno-umetničkih polja, na predlog ministarstva nadležnog za poslove visokog obrazovanja;

4) dva člana na predlog Privredne komore Srbije.

U pitanjima koja su od značaja za studente, na poziv Nacionalnog saveta, u radu Nacionalnog saveta, sa pravom učestvovanja u odlučivanju, učestvuju dva predstavnika studenata koje određuju studentske konferencije iz redova studenata koji imaju prosečnu ocenu studija najmanje osam.

Kada se na jeziku nacionalne manjine u celini ili delimično izvodi nastava u okviru visokog obrazovanja, u pitanjima od značaja za izvođenje nastave na jeziku nacionalne manjine, u radu Nacionalnog saveta, sa pravom učestvovanja u odlučivanju, učestvuje predstavnik nacionalnog saveta te nacionalne manjine.

Konferencija univerziteta, Konferencija akademija i visokih škola, ministarstvo nadležno za poslove visokog obrazovanja, odnosno Privredna komora Srbije, objavljuje javni poziv za prijavljivanje kandidata za članove Nacionalnog saveta najkasnije u roku od šest meseci pre isteka mandata članova Nacionalnog saveta.

Rok za prijavljivanje kandidata za članove Nacionalnog saveta jeste 15 dana od dana objavljivanja javnog poziva.

Lista prijavljenih kandidata stavlja se na uvid javnosti u roku od 10 dana od isteka roka za prijavljivanje kandidata.

Primedbe i predlozi u vezi sa prijavljenim kandidatima mogu se dostaviti u roku od 15 dana od dana stavljanja liste prijavljenih kandidata na uvid javnosti.

Konferencija univerziteta, odnosno Konferencija akademija i visokih škola upućuje predlog Vladi, od najviše 18, odnosno tri kandidata, u roku od 30 dana od isteka roka za dostavljanje primedbi i predloga iz stava 7. ovog člana, vodeći računa o broju studenata i o broju nastavnika i saradnika, shodno članu 26. stav 5. ovog zakona. Ministarstvo nadležno za poslove visokog obrazovanja, odnosno Privredna komora Srbije upućuje predlog Vladi, od najviše osam, odnosno tri kandidata u roku od 30 dana od dana isteka roka za dostavljanje primedbi i predloga iz stava 7. ovog člana.

Vlada objedinjuje predlog iz stava 8. ovog člana i upućuje ga Narodnoj skupštini, u roku od 90 dana od dana objavljivanja javnih poziva iz stava 4. ovog člana.

Član Nacionalnog saveta ne može biti lice izabrano, postavljeno ili imenovano na funkciju u državnom organu, organu autonomne pokrajine ili lokalne samouprave, u organu političke stranke ili na dužnost organa poslovođenja visokoškolske ustanove, kao ni lice koje je član Komisije za akreditaciju i proveru kvaliteta (u daljem tekstu: Komisija za akreditaciju) i lice koje

je zaposleno u Nacionalnom telu za akreditaciju i obezbeđenje kvaliteta u visokom obrazovanju (u daljem tekstu: Nacionalno akreditaciono telo).

Mandat članova Nacionalnog saveta traje četiri godine sa mogućnošću još jednog izbora.

Narodna skupština razrešava člana Nacionalnog saveta pre isteka mandata, i to:

- 1) na lični zahtev;
- 2) ako ne ispunjava dužnosti člana Nacionalnog saveta ili svojim postupcima povredi ugled te dužnosti, a na predlog Konferencije univerziteta, Konferencije akademija i visokih škola, ministarstva nadležnog za poslove visokog obrazovanja, odnosno Privredne komore Srbije;
- 3) ukoliko se ispuni uslov iz stava 10. ovog člana.

Nacionalni savet bira predsednika iz reda svojih članova.

Članovi Nacionalnog saveta imaju pravo na naknadu za rad u visini koju utvrdi Narodna skupština, na predlog nadležnog odbora Narodne skupštine.

Nadležnost Nacionalnog saveta

Član 12

Nacionalni savet:

- 1) prati razvoj visokog obrazovanja i njegovu usklađenost sa evropskim i međunarodnim standardima;
- 2) predlaže ministarstvu nadležnom za poslove visokog obrazovanja (u daljem tekstu: Ministarstvo) mere za unapređivanje sistema visokog obrazovanja;
- 3) daje mišljenje o politici upisa na visokoškolske ustanove;
- 4) daje mišljenje u postupku donošenja propisa kojima se uređuju pitanja od značaja za delatnost visokog obrazovanja;
- 5) predlaže Vladi normative i standarde rada visokoškolskih ustanova, kao i materijalna sredstva za njihovo ostvarivanje, po pribavljenom mišljenju Konferencije univerziteta i Konferencije akademija i visokih škola;
- 6) *(brisana)*
- 7) utvrđuje smernice u vezi sa organizacijom, sprovođenjem kratkog programa studija i izdavanjem odgovarajućeg sertifikata;

8) utvrđuje naučne, umetničke, odnosno stručne oblasti u okviru polja iz člana 37. ovog zakona, na predlog Konferencije univerziteta i Konferencije akademija i visokih škola;

9) utvrđuje listu stručnih, akademskih, naučnih, odnosno umetničkih naziva sa naznakom zvanja odgovarajućeg stepena studija iz odgovarajućih oblasti i skraćenice stručnih, akademskih, naučnih, odnosno umetničkih naziva dvojezično, na srpskom i engleskom jeziku;

10) utvrđuje standarde i postupak za samovrednovanje i ocenjivanje kvaliteta visokoškolskih ustanova na predlog Nacionalnog akreditacionog tela;

11) utvrđuje standarde i postupak za spoljašnju proveru kvaliteta visokoškolskih ustanova na predlog Nacionalnog akreditacionog tela;

12) utvrđuje standarde i postupak za početnu akreditaciju na predlog Nacionalnog akreditacionog tela;

13) utvrđuje standarde i postupak za akreditaciju visokoškolskih ustanova na predlog Nacionalnog akreditacionog tela;

14) utvrđuje standarde i postupak za akreditaciju studijskih programa na predlog Nacionalnog akreditacionog tela;

15) utvrđuje minimalne uslove za izbor u zvanja nastavnika, na predlog Konferencije univerziteta, odnosno Konferencije akademija i visokih škola;

16) donosi Osnove za kodeks o akademskom integritetu i sukobu interesa prilikom izbora u zvanje nastavnika, odnosno saradnika i zasnivanja radnog odnosa na visokoškolskim ustanovama u Republici Srbiji;

17) *(brisana)*

18) obavlja i druge poslove u skladu sa zakonom.

Nacionalni savet najmanje dva puta godišnje održava sastanak sa Privrednom komorom Srbije, odnosno jedanput godišnje sa Nacionalnim prosvetnim savetom, Savetom za stručno obrazovanje i obrazovanje odraslih i drugim profesionalnim udruženjima za razmatranje pitanja iz svoje nadležnosti i utvrđivanja prioriteta u sprovođenju politike visokog obrazovanja.

Akti iz stava 1. tač. 7)-15) ovog člana objavljuju se u "Službenom glasniku Republike Srbije".

Rad Nacionalnog saveta

Član 13

Rad Nacionalnog saveta je javan.

Nacionalni savet, za potrebe svog rada, može da obrazuje posebna radna tela.

Sredstva za rad Nacionalnog saveta i njegovih radnih tela obezbeđuju se u budžetu Republike.

Stručne, administrativno-tehničke i informatičke poslove za potrebe Nacionalnog saveta i njegovih radnih tela obavlja Ministarstvo.

Nacionalni savet podnosi Narodnoj skupštini i Vladi izveštaj o svom radu najmanje jednom godišnje.

Nacionalni savet donosi poslovnik o svom radu i kodeks o akademskom integritetu i sprečavanju sukoba interesa članova Nacionalnog saveta.

Nacionalno akreditaciono telo

Član 14

Radi obavljanja poslova akreditacije, provere kvaliteta visokoškolskih ustanova i jedinica u njihovom sastavu, vrednovanja studijskih programa i obezbeđivanja kvaliteta u visokom obrazovanju Vlada obrazuje Nacionalno akreditaciono telo.

Nacionalno akreditaciono telo ima svojstvo pravnog lica.

Nacionalno akreditaciono telo finansira se iz prihoda od naknada za akreditaciju i proveru kvaliteta visokoškolskih ustanova i jedinica u njihovom sastavu, vrednovanja studijskih programa i obezbeđivanja kvaliteta u visokom obrazovanju i iz drugih prihoda u skladu sa zakonom.

Nacionalno akreditaciono telo podnosi Vladi izveštaj o svom radu najmanje jedanput godišnje, a izuzetno i na zahtev Nacionalnog saveta i Ministarstva.

Organi Nacionalnog akreditacionog tela

Član 15

Nacionalno akreditaciono telo ima organ upravljanja, organ poslovođenja, stručni organ, žalbeni organ i stručne službe koje obavljaju administrativno-tehničke poslove.

Bliži uslovi u pogledu načina rada, načina i postupka izbora i razrešenja organa Nacionalnog akreditacionog tela utvrđuju se aktom o osnivanju i statutom Nacionalnog akreditacionog tela.

Upravni odbor

Član 16

Organ upravljanja Nacionalnog akreditacionog tela je upravni odbor.

Upravni odbor ima devet članova, koje imenuje Narodna skupština, vodeći računa o zastupljenosti pripadnika oba pola, i to:

- 1) dva člana iz reda redovnih profesora univerziteta, na predlog Konferencije univerziteta;
- 2) jednog člana iz reda profesora strukovnih studija, na predlog Konferencije akademija i visokih škola;
- 3) jednog člana na predlog studentskih konferencija;
- 4) dva člana, na predlog Privredne komore Srbije;
- 5) tri člana na predlog Ministarstva.

Konferencija univerziteta, Konferencija akademija i visokih škola, studentske konferencije, Privredna komora Srbije, odnosno Ministarstvo objavljuje javni poziv za prijavljivanje kandidata za člana upravnog odbora najkasnije u roku od šest meseci pre isteka mandata članova upravnog odbora.

Rok za prijavljivanje kandidata za člana upravnog odbora jeste 15 dana od dana objavljivanja javnog poziva iz stava 3. ovog člana.

Lista prijavljenih kandidata za člana upravnog odbora stavlja se na uvid javnosti u roku od 10 dana od isteka roka za prijavljivanje kandidata.

Primedbe i predlozi u vezi sa prijavljenim kandidatima za člana upravnog odbora mogu se dostaviti u roku od 15 dana od dana stavljanja liste prijavljenih kandidata na uvid javnosti.

U roku od 30 dana od isteka roka za dostavljanje primedaba i predloga iz stava 6. ovog člana Konferencija univerziteta upućuje predlog Vladi za člana upravnog odbora od najviše šest kandidata, Konferencija akademija i visokih škola, od najviše tri kandidata, studentske konferencije od najviše tri kandidata, Privredna komora Srbije od najviše šest kandidata i Ministarstvo od najviše devet kandidata.

Vlada objedinjuje predlog iz stava 7. ovog člana i upućuje ga Narodnoj skupštini u roku od 90 dana od dana objavljivanja javnih poziva iz stava 3. ovog člana.

Članovi upravnog odbora biraju se na period od četiri godine, sa mogućnošću još jednog izbora.

Član upravnog odbora ne može biti lice izabrano, postavljeno ili imenovano na funkciju u državnom organu, organu autonomne pokrajine ili lokalne samouprave, u organ političke stranke ili na dužnost organa poslovođenja visokoškolske ustanove, kao ni lice koje je član Nacionalnog saveta, Komisije za akreditaciju ili lice koje je zaposleno u Nacionalnom akreditacionom telu.

Narodna skupština razrešava člana upravnog odbora pre isteka mandata, i to:

1) na lični zahtev;

2) ako ne ispunjava dužnosti člana upravnog odbora ili svojim postupcima povredi ugled te dužnosti, a na predlog Konferencije univerziteta, Konferencije akademija i visokih škola, studentske konferencije, Privredne komore Srbije, odnosno Ministarstva;

3) ukoliko se ispuni uslov iz stava 10. ovog člana.

Član upravnog odbora ima pravo na naknadu za rad u iznosu koji utvrđuje Vlada.

Nadležnost upravnog odbora

Član 17

Upravni odbor:

1) bira i razrešava direktora Nacionalnog akreditacionog tela;

2) bira i razrešava članove Komisije za akreditaciju;

3) usvaja godišnji program rada i finansijski plan, uz saglasnost Vlade;

4) donosi statut i opšte akte;

5) usmerava i nadzire rad direktora;

6) donosi etički kodeks i pravila ponašanja lica zaposlenih u Nacionalnom akreditacionom telu, članova Komisije za akreditaciju i Komisije za odlučivanje po žalbama i recenzenata;

7) utvrđuje visinu naknade za akreditaciju uz saglasnost Vlade;

7a) utvrđuje listu recenzenata;

8) vrši i druge poslove u skladu sa zakonom, statutom i aktom o osnivanju Nacionalnog akreditacionog tela.

Upravni odbor donosi statut uz prethodnu saglasnost Vlade.

Za recenzente iz stava 1. tačka 7a) ovog člana mogu biti izabrani nastavnici visokoškolskih ustanova u Republici, kao i nastavnici u odgovarajućem zvanju sa visokoškolskih ustanova van teritorije Republike.

Lista recenzenata objavljuje se na zvaničnoj internet stranici Nacionalnog akreditacionog tela i sadrži podatke o:

1) imenu i prezimenu recenzenta;

- 2) državi, mestu i ustanovi na kojoj je stekao najviši stepen obrazovanja;
- 3) trenutnom nastavno-naučnom zvanju i godini i ustanovi u kojoj je izabran u nastavno-naučno zvanje;
- 4) obrazovno-naučnom, odnosno obrazovno-umetničkom polju i oblasti u kojoj je izabran u nastavno-naučno zvanje.

Recenzent ne može biti lice koje je izabrano, postavljeno ili imenovano na funkciju u državnom organu, organu autonomne pokrajine ili lokalne samouprave, u organu političke stranke, na dužnost organa poslovođenja visokoškolske ustanove, člana Nacionalnog saveta, Komisije za akreditaciju, Komisije za odlučivanje po žalbama, odnosno zaposleno u Nacionalnom akreditacionom telu.

Direktor

Član 18

Organ poslovođenja Nacionalnog akreditacionog tela je direktor.

Direktor se bira i razrešava u skladu sa zakonom, na osnovu javnog konkursa, iz reda redovnih profesora univerziteta koji imaju iskustvo u poslovođenju i obezbeđivanju kvaliteta u visokom obrazovanju i zasniva radni odnos na određeno vreme u Nacionalnom akreditacionom telu.

Direktor se bira na period od pet godina, sa mogućnošću još jednog izbora.

Nadležnost direktora

Član 19

Direktor:

- 1) zastupa i predstavlja Nacionalno akreditaciono telo;
- 2) rukovodi radom i poslovanjem Nacionalnog akreditacionog tela;
- 3) rukovodi radom stručnih službi Nacionalnog akreditacionog tela i nadzire administrativni rad Komisije za akreditaciju;
- 4) odlučuje o pravima, obavezama i odgovornostima zaposlenih u Nacionalnom akreditacionom telu;
- 5) donosi pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mesta;
- 6) sprovodi odluke upravnog odbora;

7) imenuje recenzente sa lista objavljene na zvaničnoj internet stranici Nacionalnog akreditacionog tela (u daljem tekstu: recenzenti), na predlog Komisije za akreditaciju;

8) vrši druge poslove u skladu sa zakonom, statutom i aktom o osnivanju Nacionalnog akreditacionog tela.

Komisija za akreditaciju

Član 20

Stručni organ Nacionalnog akreditacionog tela je Komisija za akreditaciju.

Komisija za akreditaciju sprovodi postupak akreditacije visokoškolskih ustanova i studijskih programa i postupak spoljašnje provere kvaliteta visokoškolskih ustanova, u skladu sa zakonom i propisanim postupkom i standardima za akreditaciju i za spoljašnju proveru kvaliteta.

Komisija za akreditaciju ima 19 članova, od kojih je 17 članova iz reda nastavnika visokoškolskih ustanova, jedan iz reda studenata i jedan iz reda privrednika. Od 17 članova iz reda nastavnika visokoškolskih ustanova jedan je nastavnik teološkog fakulteta koji pripada tradicionalnoj crkvi i verskoj zajednici.

Članove Komisije za akreditaciju bira upravni odbor Nacionalnog akreditacionog tela, na osnovu javnog poziva, vodeći računa o zastupljenosti pripadnika oba pola, kao i o zastupljenosti obrazovno-naučnih, odnosno obrazovno-umetničkih polja.

Članovi Komisije za akreditaciju biraju se na pet godina.

Član Komisije za akreditaciju ima pravo na naknadu za rad u visini koju utvrđuje Upravni odbor Nacionalnog akreditacionog tela, uz saglasnost Vlade.

Član Komisije za akreditaciju ne može biti lice izabrano, postavljeno ili imenovano na funkciju u državnom organu, organu autonomne pokrajine ili lokalne samouprave, u organ političke stranke ili na dužnost organa poslovođenja visokoškolske ustanove, lice koje je član Nacionalnog saveta, kao ni lice koje je zaposleno u Nacionalnom akreditacionom telu.

Lice koje je izabrano za člana Komisije za akreditaciju, a koje je na listi recenzenata Konferencije univerziteta i Konferencije akademija i visokih škola ne može obavljati poslove recenzenta u toku trajanja mandata člana Komisije za akreditaciju.

Upravni odbor razrešava člana Komisije za akreditaciju:

- 1) na lični zahtev;
- 2) ako nesavesno obavlja poslove ili svojim postupcima povredi ugled dužnosti koju obavlja;
- 3) ako se ispuni uslov iz stava 8. ovog člana;

4) zbog povrede etičkog kodeksa iz člana 17. stav 1. tačka 6) ovog zakona.

Komisija za akreditaciju bira predsjednika iz reda svojih članova.

Komisija za akreditaciju donosi poslovnik o radu.

Nadležnost i rad Komisije za akreditaciju

Član 21

Komisija za akreditaciju:

- 1) odlučuje o zahtevu za akreditaciju i sprovodi postupak akreditacije ustanova i studijskih programa u oblasti visokog obrazovanja;
- 2) sačinjava izveštaj o početnoj akreditaciji u postupku izdavanja dozvole za rad;
- 3) sprovodi postupak spoljašnje provere kvaliteta;
- 4) stara se o harmonizaciji primene standarda i procedura u oblasti akreditacije, u okviru evropskog prostora visokog obrazovanja;
- 5) obavlja i druge poslove u skladu sa statutom Nacionalnog akreditacionog tela.

Radi obavljanja poslova iz stava 1. tač. 1)-3) ovog člana Komisija za akreditaciju u skladu sa statutom Nacionalnog akreditacionog tela:

- 1) obrazuje potkomisije za obrazovno-naučna polja, odnosno obrazovno-umetničko polje iz člana 37. ovog zakona;
- 2) obrazuje potkomisiju za spoljašnju proveru kvaliteta u čijem radu učestvuju predstavnici studenata;
- 3) predlaže Direktor Nacionalnog akreditacionog tela recenzente, na način i po postupku utvrđenom statutom Nacionalnog akreditacionog tela, a sa liste objavljene na zvaničnoj internet stranici Nacionalnog akreditacionog tela.

U slučaju akreditacije studijskog programa specifičnog nacionalnog karaktera, recenzenti se imenuju iz reda domaćih univerzitetskih nastavnika, naučnika, umetnika ili stručnjaka.

U slučaju akreditacije studijskog programa doktorskih studija najmanje jedan recenzent mora biti nastavnik, naučnik ili umetnik zaposlen na visokoškolskoj, odnosno naučnoj ustanovi iz inostranstva, koji ispunjava uslove da bude mentor na tom studijskom programu, u skladu sa standardima iz člana 12. stav 1. tačka 14) ovog zakona.

Član 21a

Komisija za odlučivanje po žalbama

Žalbeni organ Nacionalnog akreditacionog tela je Komisija za odlučivanje po žalbama (u daljem tekstu: Komisija za žalbe) na rešenja Komisije za akreditaciju o odbijanju zahteva za akreditaciju visokoškolske ustanove, odnosno studijskog programa.

Komisija za žalbe ima pet članova iz reda priznatih naučnika i nastavnika visokoškolskih i naučnih ustanova iz Republike referentnih za oblasti obezbeđenja kvaliteta i akreditacije, od kojih je najmanje jedan iz oblasti pravnih nauka.

Članove Komisije za žalbe bira Upravni odbor Nacionalnog akreditacionog tela, na osnovu javnog poziva.

Članovi Komisije za žalbe biraju se na pet godina.

Član Komisije za žalbe ima pravo na naknadu za rad u visini koju utvrđuje Upravni odbor Nacionalnog akreditacionog tela, uz saglasnost Vlade.

Član Komisije za žalbe ne može biti lice izabrano, postavljeno ili imenovano na funkciju u državnom organu, organu autonomne pokrajine ili lokalne samouprave, u organ političke stranke ili na dužnost organa poslovođenja visokoškolske ustanove, lice koje je član Nacionalnog saveta, lice koje je zaposleno u Nacionalnom akreditacionom telu, kao ni lice koje je izabrano za člana Komisije za akreditaciju.

Lice koje je izabrano za člana Komisije za žalbe, a koje je na listi recenzenata Konferencije univerziteta i Konferencije akademija i visokih škola ne može obavljati poslove recenzenta u toku trajanja mandata člana Komisije za žalbe.

Upravni odbor Nacionalnog akreditacionog tela razrešava člana Komisije za žalbe:

- 1) na lični zahtev;
- 2) ako nesavesno obavlja poslove ili svojim postupcima povredi ugled dužnosti koju obavlja;
- 3) ako se ispuni uslov iz stava 6. ovog člana;
- 4) zbog povrede etičkog kodeksa iz člana 17. stav 1. tačka 6) ovog zakona.

Komisija za žalbe bira predsednika iz reda svojih članova.

Komisija za žalbe donosi poslovnik o radu.

Spoljašnja provera kvaliteta visokoškolskih ustanova

Član 22

Provera ispunjenja obaveza visokoškolske ustanove u pogledu kvaliteta vrši se u skladu sa aktom o standardima i postupku za spoljašnju proveru kvaliteta.

Postupak spoljašnje provere kvaliteta visokoškolske ustanove sprovodi Komisija za akreditaciju Nacionalnog akreditacionog tela redovno u četvrtoj godini akreditacionog ciklusa, a može i vanredno, kao i na zahtev Ministarstva i Nacionalnog saveta.

Izveštaj o izvršenoj spoljašnjoj kontroli kvaliteta visokoškolske ustanove Nacionalno akreditaciono telo dostavlja visokoškolskoj ustanovi i podnosiocu zahteva za vanrednu proveru.

Ukoliko visokoškolska ustanova ne ispuni obaveze u pogledu kvaliteta, Nacionalno akreditaciono telo u izveštaju iz stava 3. ovog člana određuje visokoškolskoj ustanovi mere za ispravljanje utvrđenih nedostataka i naknadnog praćenja u trajanju od šest meseci od dana dostavljanja izveštaja iz stava 3. ovog člana.

Nacionalno akreditaciono telo u roku od 30 dana od dana isteka roka iz stava 4. ovog člana sačinjava završni izveštaj o spoljašnjoj kontroli i proveri kvaliteta visokoškolske ustanove.

Izveštaj iz stava 3. ovog člana, na koji visokoškolska ustanova nije uložila prigovor u roku iz stava 5. ovog člana, kao i izveštaj koji Nacionalno akreditaciono telo usvoji nakon isteka roka od šest meseci iz stava 4. ovog člana (u daljem tekstu: završni izveštaj), objavljuje se na službenoj internet stranici Nacionalnog akreditacionog tela.

Ukoliko je završni izveštaj negativan, Nacionalno akreditaciono telo u roku od 30 dana od dana objavljivanja završnog izveštaja donosi rešenje o oduzimanju akreditacije studijskog programa, odnosno akreditacije visokoškolske ustanove.

Protiv rešenja iz stava 7. ovog člana, visokoškolska ustanova može da izjavi žalbu Komisiji za žalbe Nacionalnog akreditacionog tela.

Akreditacija

Član 23

Akreditacijom se utvrđuje da visokoškolska ustanova i studijski programi ispunjavaju standarde iz člana 12. tač. 13) i 14) ovog zakona i da visokoškolska ustanova ima pravo na izdavanje javnih isprava u skladu sa ovim zakonom.

U postupku akreditacije visokoškolske ustanove utvrđuje se ispunjenost standarda za akreditaciju, da li ustanova ispunjava i odgovarajuće uslove iz čl. 44-48. ovog zakona i da li ispunjava uslov u pogledu potrebnog broja nastavnika.

Uslov u pogledu potrebnog broja nastavnika visokoškolska ustanova ispunjava ako ima nastavnike u radnom odnosu sa punim radnim vremenom za izvođenje najmanje 70% časova aktivne nastave na studijskom programu za koji se traži dozvola za rad, a najmanje 20 nastavnika u radnom odnosu sa punim radnim vremenom na visokoškolskoj ustanovi.

Izuzetak su studijski programi u polju umetnosti gde taj broj ne može biti manji od 50%.

Od ukupnog broja nastavnika potrebnih za obavljanje nastave po godinama studija za studijski program za koji se traži dozvola za rad, akademije strukovnih studija i visoke škole strukovnih studija, izuzev u polju umetnosti, moraju da imaju najmanje 50% nastavnika sa stečenim naučnim nazivom doktora nauka.

U postupku akreditacije master akademskog, odnosno doktorskog studijskog programa utvrđuje se i da li su ispunjeni uslovi za obavljanje naučnoistraživačkog, odnosno umetničko-istraživačkog rada, u skladu sa zakonom.

Postupak akreditacije sprovodi se redovno, u roku od sedam godina, a ranije na zahtev visokoškolske ustanove.

Postupak akreditacije sprovodi se u roku od devet meseci od dana prijema urednog zahteva za akreditaciju.

U postupku akreditacije Nacionalno akreditaciono telo:

1) izdaje uverenje o akreditaciji visokoškolske ustanove, odnosno studijskog programa, na osnovu rešenja Komisije za akreditaciju o akreditaciji visokoškolske ustanove, odnosno studijskog programa, odnosno na osnovu rešenja Komisije za žalbe o akreditaciji visokoškolske ustanove, odnosno studijskog programa;

2) izdaje potvrdu visokoškolskoj ustanovi da je podnet uredan zahtev;

3) donosi zaključak kojim upućuje visokoškolsku ustanovu da dopuni zahtev nedostajućom dokumentacijom u roku od 30 dana, a ako ustanova ne dopuni zahtev u roku, donosi rešenje o odbacivanju zahteva.

Član 23a

Žalba na rešenje Komisije za akreditaciju o odbijanju zahteva za akreditaciju

Na rešenje Komisije za akreditaciju o odbijanju zahteva za akreditaciju visokoškolske ustanove, odnosno studijskog programa visokoškolska ustanova može u roku od 15 dana od prijema rešenja podneti žalbu Komisiji za žalbe Nacionalnog akreditacionog tela, preko Komisije za akreditaciju.

Komisija za akreditaciju utvrđuje da li je žalba blagovremena, dopuštena i podneta od strane ovlašćenog lica i da li postoje razlozi za udovoljavanje žalbenom zahtevu i donošenje novog rešenja kojim se pobijano rešenje poništava.

Komisija za akreditaciju može da dopuni postupak ako nađe da je to neophodno.

Ako Komisija za akreditaciju ne odbaci žalbu, niti udovolji žalbenom zahtevu, prosleđuje žalbu Komisiji za žalbe u roku od 15 dana od prijema žalbe.

U roku od 30 dana od dana prijema žalbe na rešenje iz stava 1. ovog člana, Komisija za žalbe imenuje žalbenu podkomisiju.

U žalbenu podkomisiju imenuju se tri recenzenta iz odgovarajuće oblasti sa liste recenzenata koju je utvrdilo Nacionalno akreditaciono telo.

Žalbena podkomisija dostavlja Komisiji za žalbe izveštaj i predlog odluke o žalbi podnetoj na rešenje iz stava 1. ovog člana u roku od 30 dana od dana imenovanja.

Komisija za žalbe u roku od 30 dana od dana dostavljanja predloga iz stava 7. ovog člana donosi rešenje kojim može odbiti žalbu ili poništiti prvostepeno rešenje i vratiti ga Komisiji za akreditaciju na ponovno odlučivanje.

Komisija za akreditaciju je dužna da u roku od 30 dana od dana prijema odluke Komisije za žalbe o poništavanju prvostepenog rešenja i vraćanju na ponovno odlučivanje donese rešenje u skladu sa pravnim shvatanjem komisije za žalbe.

Ukoliko visokoškolska ustanova uloži žalbu protiv rešenja Komisije za akreditaciju iz stava 9. ovog člana, Komisija za žalbe će sama, u roku od 30 dana od dana prijema žalbe doneti rešenje o zahtevu za akreditaciju u skladu sa svojim pravnim shvatanjem.

Rešenje kojim se žalba odbija, odnosno rešenje kojim Komisija za žalbe odlučuje o zahtevu za akreditaciju u skladu sa svojim pravnim shvatanjem, konačno je u upravnom postupku.

Na pitanja postupanja po žalbi iz stava 1. ovog člana koja nisu posebno uređena ovim zakonom primenjuje se zakon kojim se uređuje opšti upravni postupak.

Visokoškolska ustanova kojoj je odbijen zahtev za akreditaciju, ima pravo da ponovi zahtev za akreditaciju po isteku roka od 90 dana od dana donošenja rešenja iz stava 11. ovog člana.

Recenzent iz stava 6. ovog člana ne može biti lice zaposleno na visokoškolskoj ustanovi koja je podnela žalbu, kao ni lice koje je učestvovalo u postupku donošenja rešenja iz stava 1. ovog člana.

Recenzenti iz stava 6. ovog člana imaju pravo na naknadu za rad u visini koju utvrdi Upravni odbor, uz saglasnost Vlade.

Početna akreditacija

Član 24

Početnom akreditacijom utvrđuje se ispunjenost standarda za početnu akreditaciju visokoškolske ustanove i studijskih programa.

U postupku početne akreditacije Nacionalno akreditaciono telo sačinjava izveštaj o ispunjenosti standarda za početnu akreditaciju visokoškolske ustanove i studijskih programa sa preporukom za

izdavanje dozvole za rad, odnosno za odbijanje zahteva za izdavanje dozvole za rad visokoškolskoj ustanovi.

Samovrednovanje

Član 25

Visokoškolska ustanova sprovodi postupak samovrednovanja i ocenjivanja kvaliteta svojih studijskih programa, nastave i uslova rada.

Samovrednovanje se sprovodi na način i po postupku propisanim opštim aktom visokoškolske ustanove, u skladu sa aktom o standardima za samovrednovanje i ocenjivanje kvaliteta visokoškolskih ustanova i studijskih programa.

U postupku samovrednovanja razmatra se i ocena studenata.

Visokoškolska ustanova dostavlja Nacionalnom akreditacionom telu izveštaj o postupku i rezultatima samovrednovanja, kao i druge podatke od značaja za ocenu kvaliteta u periodu od tri godine.

Konferencija univerziteta

Član 26

Radi koordiniranja rada, utvrđivanja zajedničke politike, ostvarivanja zajedničkih interesa i obavljanja poslova utvrđenih zakonom, osniva se Konferencija univerziteta.

Članovi Konferencije univerziteta su svi akreditovani univerziteti.

Organizacija i rad Konferencije univerziteta uređuju se statutom.

Univerzitet u Konferenciji univerziteta predstavlja rektor.

Univerzitet iz stava 2. ovog člana ima pravo da na svakih 1.000 nastavnika i saradnika delegira još po jednog predstavnika u Konferenciju univerziteta, kao i da na svakih 5.000 studenata delegira još po jednog predstavnika u Konferenciju univerziteta.

Sredstva za rad Konferencije univerziteta obezbeđuju se u budžetu Republike.

Nadležnost Konferencije univerziteta

Član 27

Konferencija univerziteta:

- 1) razmatra pitanja od zajedničkog interesa za unapređivanje nastavno-naučne, odnosno nastavno-umetničke delatnosti na univerzitetu;
- 2) usaglašava stavove i koordinira aktivnosti univerziteta, posebno u oblasti upisne politike;
- 3) daje mišljenje o standardima za ocenu kvaliteta obrazovnog, naučnoistraživačkog, umetničkog i stručnog rada;
- 4) predlaže kandidate za članove Nacionalnog saveta i upravnog odbora Nacionalnog akreditacionog tela;
- 5) predlaže listu stručnih, akademskih, naučnih, odnosno umetničkih naziva iz odgovarajućih oblasti, skraćena i opis kvalifikacije tih naziva;
- 6) predlaže mere radi unapređivanja materijalnog položaja univerziteta i standarda studenata;
- 7) razmatra i druga pitanja od zajedničkog interesa za univerzitete, u skladu sa ovim zakonom.

Konferencija akademija i visokih škola

Član 28

Radi koordiniranja rada, utvrđivanja zajedničke politike, ostvarivanja zajedničkih interesa i obavljanja poslova utvrđenih zakonom, osniva se Konferencija akademija i visokih škola.

Konferenciju akademija i visokih škola čine akreditovane visoke škole, akademije strukovnih studija i visoke škole strukovnih studija.

Organizacija i rad Konferencije akademija i visokih škola uređuje se statutom.

Akademiju strukovnih studija, visoku školu i visoku školu strukovnih studija u Konferenciji akademija i visokih škola predstavlja predsednik, odnosno direktor.

Sredstva za rad Konferencije akademija i visokih škola obezbeđuju se u budžetu Republike.

Nadležnost Konferencije akademija i visokih škola

Član 29

Konferencija akademija i visokih škola:

- 1) razmatra pitanja od zajedničkog interesa za unapređivanje nastavno-stručne, odnosno nastavno-umetničke delatnosti;
- 2) usaglašava stavove i koordinira aktivnosti akademija strukovnih studija i visokih škola, posebno u oblasti upisne politike;

3) daje mišljenje o standardima za ocenu kvaliteta obrazovnog, istraživačkog, umetničkog i stručnog rada;

4) predlaže listu stručnih naziva iz odgovarajućih oblasti, skraćenica i opis kvalifikacije tih naziva;

5) predlaže kandidate za članove Nacionalnog saveta i upravnog odbora Nacionalnog akreditacionog tela;

6) predlaže mere radi unapređivanja materijalnog položaja akademija strukovnih studija i visokih škola i standarda studenata;

7) razmatra i druga pitanja od zajedničkog interesa za visoke škole, akademije strukovnih studija i visoke škole strukovnih studija, u skladu sa ovim zakonom.

Studentske konferencije

Član 30

Radi ostvarivanja zajedničkih interesa studenata kao partnera u procesu visokog obrazovanja osnivaju se Studentska konferencija univerziteta i Studentska konferencija akademija strukovnih studija i visokih škola (u daljem tekstu: Studentska konferencija akademija i visokih škola).

Studentsku konferenciju univerziteta čine predstavnici studentskih parlamenata univerziteta.

Studentsku konferenciju akademija i visokih škola čine predstavnici studentskih parlamenata akademija strukovnih studija, visokih škola i visokih škola strukovnih studija.

Organizacija i rad konferencija iz stava 1. ovog člana uređuju se statutom konferencije, u skladu sa ovim zakonom.

Studentske konferencije imaju pravo da daju mišljenje o pitanjima iz člana 12. stav 1. tačka 10) ovog zakona.

Sredstva za rad studentskih konferencija obezbeđuju se u budžetu Republike.

Studentske konferencije imaju svojstvo pravnog lica koje stiču upisom u sudski registar u skladu sa zakonom.

Ministarstvo

Član 31

Ministarstvo:

1) predlaže Vladi politiku visokog obrazovanja;

2) planira politiku upisa studenata na studije koje ostvaruju visokoškolske ustanove čiji je osnivač Republika, na predlog Nacionalnog saveta;

3) prati razvoj visokog obrazovanja;

4) izdaje dozvolu za rad visokoškolskih ustanova;

5) raspodeljuje finansijska sredstva iz budžeta Republike namenjena visokoškolskim ustanovama i kontroliše njihovo korišćenje;

6) stara se o uključivanju visokoškolskih ustanova u proces priznavanja visokoškolskih kvalifikacija u Evropi;

7) vrši nadzor nad zakonitošću propisa iz člana 12. stav 1. tač. 10)-14), u skladu sa zakonom kojim se uređuje državna uprava;

8) (*brisana*)

9) potvrđuje, na zahtev zainteresovanog lica, da je isprava koju je izdala visokoškolska ustanova javna isprava;

10) obavlja i druge poslove, u skladu sa zakonom.

Evropske integracije u obrazovanju

Član 32

Ministarstvo se stara o usklađivanju sistema obrazovanja i vaspitanja Republike sa trendovima razvoja obrazovanja u Evropi. Radi ispunjenja ovog cilja Ministarstvo preduzima sve potrebne radnje za:

1) obezbeđenje punopravnog učešća u programima Evropske unije za saradnju u oblasti obrazovanja i obuka i praćenje efekata učešća u ovim programima;

2) ostvarivanje učešća predstavnika Republike u radnim grupama i aktivnostima koje se organizuju u sklopu Otvorenog metoda koordinacije, Bolonjskog procesa i drugih sličnih inicijativa koje su pokrenute na nivou Evropske unije i Evrope u celini.

U cilju što boljeg i efektivnijeg učešća u navedenim evropskim inicijativama Ministarstvo ostvaruje saradnju sa drugim državnim organima, obrazovnim ustanovama, udruženjima građana i ostalim organizacijama ukoliko je to potrebno, a njihove predstavnike može imenovati u radne grupe iz stava 1. tačka 2) ovog člana.

III STUDIJE I STUDIJSKI PROGRAMI

Studijski program

Član 33

Studijski program je skup obaveznih i izbornih studijskih područja, odnosno predmeta, sa okvirnim sadržajem, čijim se savladavanjem obezbeđuju neophodna znanja i veštine za sticanje diplome odgovarajućeg stepena i vrste studija.

Vrste studija

Član 34

Delatnost visokog obrazovanja ostvaruje se kroz akademske i strukovne studije na osnovu akreditovanih studijskih programa za sticanje visokog obrazovanja.

Na akademskim studijama izvodi se akademski studijski program, koji osposobljava studente za razvoj i primenu naučnih, umetničkih i stručnih dostignuća.

Na strukovnim studijama izvodi se strukovni studijski program, koji osposobljava studente za primenu i razvoj stručnih znanja i veština potrebnih za uključivanje u radni proces.

Radi stručnog osposobljavanja lica sa stečenim srednjim obrazovanjem za uključivanje u radni proces, izvodi se kratki program studija koji ima jasno definisanu strukturu, svrhu i ishode učenja i za koji se izdaje sertifikat o završenom kratkom programu studija i stečenim kompetencijama.

Stepeni studija

Član 35

Studije prvog stepena su:

- 1) osnovne akademske studije;
- 2) osnovne strukovne studije;
- 3) specijalističke strukovne studije.

Studije drugog stepena su:

- 1) master akademske studije;
- 2) master strukovne studije;
- 3) specijalističke akademske studije.

Studije trećeg stepena su doktorske akademske studije.

Studijski program za sticanje zajedničke diplome

Član 36

Studijski program za sticanje zajedničke diplome jeste studijski program koji organizuju i izvode više visokoškolskih ustanova koje imaju dozvolu za rad za odgovarajući studijski program.

Studijski program iz stava 1. ovog člana može da se izvodi kada ga usvoje nadležni organi visokoškolskih ustanova koje ga organizuju.

Obrazovno-naučna i obrazovno-umetnička polja

Član 37

Studijski programi se ostvaruju u okviru jednog ili više sledećih obrazovno-naučnih, odnosno obrazovno-umetničkih polja:

- 1) Prirodno-matematičke nauke;
- 2) Društveno-humanističke nauke;
- 3) Medicinske nauke;
- 4) Tehničko-tehnološke nauke;
- 5) Umetnost.

Odgovarajuće naučne, umetničke i stručne oblasti u okviru polja iz stava 1. ovog člana utvrđuje Nacionalni savet, na predlog Konferencije univerziteta i Konferencije akademija i visokih škola.

Odgovarajuće uže naučne, umetničke i stručne oblasti u okviru naučne, umetničke i stručne oblasti iz stava 2. ovog člana utvrđuje samostalna visokoškolska ustanova, na predlog visokoškolske ustanove.

Sadržaj studijskog programa

Član 38

Studijskim programom utvrđuju se:

- 1) naziv i ciljevi studijskog programa;
- 2) vrsta studija;
- 3) ishodi procesa učenja u skladu sa zakonom koji utvrđuje nacionalni okvir kvalifikacija;
- 4) stručni, akademski, naučni odnosno umetnički naziv;

- 5) uslovi za upis na studijski program;
- 6) lista obaveznih i izbornih studijskih područja, odnosno predmeta, sa okvirnim sadržajem;
- 7) način izvođenja studija i potrebno vreme za izvođenje pojedinih oblika studija;
- 8) bodovna vrednost svakog predmeta iskazana u skladu sa Evropskim sistemom prenosa bodova (u daljem tekstu: ESPB bodovi);
- 9) bodovna vrednost završnog rada na osnovnim, specijalističkim i master studijama, odnosno doktorske disertacije ili doktorskog umetničkog projekta, iskazana u ESPB bodovima;
- 10) preduslovi za upis pojedinih predmeta ili grupe predmeta;
- 11) način izbora predmeta iz drugih studijskih programa;
- 12) uslovi za prelazak sa drugih studijskih programa u okviru istih ili srodnih oblasti studija;
- 13) druga pitanja od značaja za izvođenje studijskog programa.

Obim studija

Član 39

Svaki predmet iz studijskog programa ili kratkog programa studija iskazuje se brojem odgovarajućih ESPB bodova, a obim programa se izražava zbirom ESPB bodova.

Zbir od 60 ESPB bodova odgovara prosečnom ukupnom angažovanju studenta u obimu 40-časovne radne nedelje tokom jedne školske godine.

Ukupno angažovanje studenta sastoji se od aktivne nastave (predavanja, vežbe, praktikumi, seminari i dr.), samostalnog rada, kolokvijuma, ispita, izrade završnih radova, studentske prakse, dobrovoljnog rada u lokalnoj zajednici i drugih vidova angažovanja.

Dobrovoljni rad je rad studenta bez naknade, koji organizuje visokoškolska ustanova na projektima od značaja za lokalnu zajednicu koji se vrednuje u sistemu visokog obrazovanja.

Uslove, način organizovanja i vrednovanje dobrovoljnog rada uređuje visokoškolska ustanova svojim opštim aktom.

Ukupan broj časova aktivne nastave ne može biti manji od 600 časova u toku školske godine.

Osnovne akademske studije imaju od 180 do 240 ESPB bodova.

Osnovne strukovne studije imaju 180 ESPB bodova.

Specijalističke strukovne studije imaju najmanje 60 ESPB bodova.

Specijalističke akademske studije imaju najmanje 60 ESPB bodova kada su prethodno završene master akademske studije.

Master akademske studije imaju:

1) najmanje 60 ESPB bodova, kada je prethodno ostvaren obim osnovnih akademskih studija od 240 ESPB bodova;

2) najmanje 120 ESPB bodova kada je prethodno ostvaren obim osnovnih akademskih studija od 180 ESPB bodova.

Master strukovne studije imaju najmanje 120 ESPB bodova kada je prethodno ostvaren obim prvog stepena akademskih ili strukovnih studija od najmanje 180 ESPB bodova.

Studijski programi akademskih studija mogu se organizovati integrirano u okviru osnovnih i master akademskih studija.

Doktorske studije imaju najmanje 180 ESPB bodova, uz prethodno ostvareni obim studija od najmanje 300 ESPB bodova na osnovnim akademskim i master akademskim studijama, odnosno integriranim akademskim studijama.

Studijski programi akademskih studija iz medicinskih nauka mogu se organizovati integrirano u okviru osnovnih i master akademskih studija, sa ukupnim obimom od najviše 360 ESPB bodova.

Kratki program studija može se izvoditi u obimu od 30 do 60 ESPB bodova.

Završni rad i disertacija

Član 40

Studijskim programom osnovnih i specijalističkih studija može biti predviđen završni rad.

Studijski program master akademskih studija i master strukovnih studija sadrži obavezu izrade završnog rada.

Doktorska disertacija je završni deo studijskog programa doktorskih studija, osim doktorata umetnosti koji je umetnički projekat.

Izuzetno, doktorat nauka može da stekne lice sa završenim studijama medicine i završenom odgovarajućom specijalizacijom u skladu sa zakonom kojim se uređuje zdravstvena zaštita, na osnovu odbranjene disertacije zasnovane na radovima objavljenim u vrhunskim svetskim časopisima, u skladu sa standardima koje utvrđuje Nacionalni savet.

Broj bodova kojima se iskazuje završni rad, odnosno završni deo studijskog programa, ulaze u ukupan broj bodova potrebnih za završetak studija.

Način i postupak pripreme i odbrane završnog rada, uređuje se opštim aktom visokoškolske ustanove.

Postupak pripreme i uslovi za odbranu disertacije, odnosno umetničkog projekta uređuju se opštim aktom univerziteta.

Visokoškolska ustanova na kojoj se brani doktorska disertacija, odnosno umetnički projekat dužna je da doktorsku disertaciju i izveštaj komisije o oceni doktorske disertacije učini dostupnom javnosti, i to u elektronskoj verziji na zvaničnoj internet stranici ustanove i u štampanom obliku u biblioteci ustanove, najmanje 30 dana pre usvajanja izveštaja komisije na nadležnom organu, kao i do odbrane disertacije.

Univerzitet je dužan da ustanovi digitalni repozitorijum u kojem se trajno čuvaju elektronske verzije odbranih doktorskih disertacija, odnosno umetničkih projekata, zajedno sa izveštajem komisije za ocenu disertacije, podacima o mentoru i sastavu komisije i podacima o zaštiti autorskih prava, kao i da sve navedene podatke učine javno dostupnim.

Kopiju sadržaja koji se čuva u repozitorijumu univerzitet je dužan da u roku od tri meseca od odbrane doktorske disertacije, odnosno umetničkog projekta dostavi u centralni repozitorijum koji vodi Ministarstvo.

Prenošenje ESPB bodova

Član 41

Između različitih studijskih programa, u okviru istog stepena i vrste studija može se vršiti prenošenje ESPB bodova.

Kriterijumi i uslovi prenošenja ESPB bodova i odgovarajuća provera znanja propisuju se opštim aktom samostalne visokoškolske ustanove, odnosno sporazumom visokoškolskih ustanova.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, za studente koji učestvuju u programima međunarodne mobilnosti može se vršiti prenos ESPB bodova između različitih studijskih programa u okviru svih stepena i vrste studija.

Ukidanje studijskog programa

Član 42

Odluku o ukidanju studijskog programa donosi stručni organ samostalne visokoškolske ustanove u skladu sa opštim aktom.

U slučaju da visokoškolska ustanova ne podnese zahtev za redovnu akreditaciju studijskog programa u roku iz člana 23. stav 7. ovog zakona, dužna je da donese odluku o ukidanju tog studijskog programa, u roku od 30 dana od dana isteka akreditacije tog studijskog programa.

U slučaju ukidanja studijskog programa, visokoškolska ustanova je dužna da zatečenim studentima omogući završetak studija po započetom studijskom programu i pravilima studija u skladu sa ovim zakonom.

Visokoškolska ustanova može utvrditi uslove za prelazak studenata iz stava 3. ovog člana na drugi studijski program.

Visokoškolska ustanova Ministarstvu dostavlja odluku o ukidanju studijskog programa, radi unošenja promena u registar akreditovanih visokoškolskih ustanova i u registar akreditovanih studijskih programa, u roku od 30 dana od dana donošenja odluke.

Ministarstvo donosi rešenje o izmeni dozvole za rad u roku od 30 dana od dostavljanja odluke iz stava 5. ovog člana.

IV USTANOVE KOJE OBAVLJAJU DELATNOST VISOKOG OBRAZOVANJA

Visokoškolske ustanove

Član 43

Delatnost visokog obrazovanja obavljaju sledeće visokoškolske ustanove:

- 1) univerzitet;
- 2) fakultet, odnosno umetnička akademija, u sastavu univerziteta;
- 3) akademija strukovnih studija;
- 4) visoka škola;
- 5) visoka škola strukovnih studija.

Univerzitet, akademija strukovnih studija, visoka škola i visoka škola strukovnih studija su samostalne visokoškolske ustanove.

Pod nazivima ustanova iz stava 1. ovog člana mogu istupati u pravnom prometu samo visokoškolske ustanove koje imaju dozvolu za rad, u skladu sa ovim zakonom.

Visokoškolska ustanova obavlja delatnost visokog obrazovanja u sedištu.

Visokoškolska ustanova može izvoditi studijski program na daljinu, u skladu sa dozvolom za rad.

U okviru delatnosti visokog obrazovanja visokoškolska ustanova obavlja naučnoistraživačku, umetničku, ekspertsko-konsultantsku i izdavačku delatnost, a može obavljati i druge poslove kojima se komercijalizuju rezultati naučnog, umetničkog rada i istraživačkog rada, pod uslovom da se tim poslovima ne ugrožava kvalitet nastave i naučnog, umetničkog, odnosno stručnog rada.

U cilju komercijalizacije naučnih rezultata, umetničkog stvaralaštva i pronalazaka, visokoškolska ustanova može biti osnivač privrednog društva, pri čemu ostvarenu dobit koja joj pripada visokoškolska ustanova može koristiti isključivo za unapređenje delatnosti visokoškolske ustanove.

Samostalna visokoškolska ustanova može da organizuje smeštaj i ishranu studenata u skladu sa zakonom kojim se uređuje kolektivni smeštaj i ishrana studenata.

Na osnivanje i rad visokoškolskih ustanova primenjuju se propisi o javnim službama, ukoliko ovim zakonom nije drugačije uređeno.

Na visokoškolskoj ustanovi nije dozvoljeno političko, stranačko ili versko organizovanje i delovanje.

Univerzitet

Član 44

Univerzitet je samostalna visokoškolska ustanova koja u obavljanju svoje delatnosti objedinjuje obrazovnu, naučnoistraživačku, stručnu, umetničku i inovacionu delatnost, kao komponente jedinstvenog procesa visokog obrazovanja.

Univerzitet može ostvarivati sve vrste i stepene studija.

Visokoškolska ustanova ima status univerziteta ako ostvaruje akademske studijske programe na svim stepenima studija, u okviru najmanje tri polja i tri oblasti iz člana 37. ovog zakona.

Izuzetno, univerzitet se može osnovati u polju umetnosti, ako ima sva tri stepena studija iz najmanje tri oblasti umetnosti i nauka o umetnosti.

Univerzitet u Beogradu je visokoškolska ustanova od nacionalnog značaja.

Fakultet i umetnička akademija

Član 45

Fakultet, odnosno umetnička akademija, jeste visokoškolska ustanova, odnosno visokoškolska jedinica u sastavu univerziteta, koja ostvaruje akademske studijske programe i razvija naučnoistraživački, umetnički, odnosno stručni rad u jednoj ili više oblasti.

Fakultet, odnosno umetnička akademija, može ostvarivati i strukovne studijske programe.

Fakultet, odnosno umetnička akademija, u pravnom prometu nastupa pod nazivom univerziteta u čijem je sastavu i pod svojim nazivom, u skladu sa statutom univerziteta.

Akademija strukovnih studija

Član 46

Akademija strukovnih studija je samostalna visokoškolska ustanova koja u obavljanju delatnosti objedinjuje obrazovni, primenjeno-istraživački, stručni i umetnički rad, kao komponente jedinstvenog procesa visokog obrazovanja.

Akademija strukovnih studija može ostvarivati osnovne strukovne studije, master strukovne studije i specijalističke strukovne studije.

Visokoškolska ustanova ima status akademije strukovnih studija ako ostvaruje najmanje pet akreditovanih studijskih programa strukovnih studija iz najmanje dva polja iz člana 37. ovog zakona.

Visoka škola

Član 47

Visoka škola je samostalna visokoškolska ustanova koja ostvaruje osnovne akademske studije, master akademske studije i specijalističke akademske studije, iz jedne ili više oblasti iz člana 37. ovog zakona.

Visoka škola strukovnih studija

Član 48

Visoka škola strukovnih studija je samostalna visokoškolska ustanova koja ostvaruje osnovne strukovne studije, specijalističke strukovne studije i master strukovne studije, iz jedne ili više oblasti iz člana 37. ovog zakona.

Naučni instituti i druge organizacije u sastavu univerziteta

Član 49

Radi unapređivanja naučnoistraživačke, odnosno umetničko-istraživačke delatnosti univerzitet u svom sastavu može imati naučne, odnosno umetničke institute.

Za obavljanje inovacione delatnosti i pružanje infrastrukturne podrške za razvoj inovacija i komercijalizaciju rezultata naučnih, odnosno umetničkih istraživanja univerzitet u svom sastavu može imati inovacione centre, centre izuzetnih vrednosti, centre za transfer tehnologija, poslovno-tehnološke inkubatore, naučno-tehnološke parkove i druge organizacije, u skladu sa zakonom kojim se uređuje naučnoistraživačka delatnost.

Univerzitet može ostvarivati deo akreditovanih studijskih programa master akademskih studija i doktorskih studija na ustanovama iz stava 1. ovog člana.

Imovina

Član 50

Nepokretnosti i druga sredstva obezbeđeni od strane Republike za osnivanje i rad visokoškolske ustanove u državnoj su svojini.

Nepokretnosti iz stava 1. ovog člana ne mogu se otuđivati bez saglasnosti osnivača.

Nepokretnosti i druga sredstva iz stava 1. ovog člana mogu se koristiti samo u funkciji obavljanja delatnosti utvrđenih ovim zakonom.

Nepokretnosti i druga imovina stečena na osnovu zaveštanja, poklona, donacija i sponzorstava, svojina su visokoškolske ustanove koja je tu imovinu stekla.

Visokoškolska ustanova samostalno upravlja zadužbinama, fondacijama, odnosno fondovima koji su joj povereni, u skladu sa zakonom.

Imovinu stečenu zaveštanjem visokoškolska ustanova koristi u svrhe za koju je ostavilac namenio prilikom zaveštanja (ako postoji pisani dokument o zaveštanju) ili za delatnosti za koje je visokoškolska ustanova registrovana (ukoliko nema pisanog dokumenta o zaveštanju).

Osnivanje

Član 51

Samostalnu visokoškolsku ustanovu mogu osnovati Republika, pravno i fizičko lice, u skladu sa zakonom.

Kada je osnivač samostalne visokoškolske ustanove Republika, odluku o osnivanju donosi Vlada.

Visokoškolske ustanove za ostvarivanje studijskih programa za potrebe policijskog, odnosno vojnog obrazovanja, kao i za potrebe nacionalne bezbednosti, osniva Vlada, u skladu sa uslovima utvrđenim ovim zakonom.

Visokoškolske ustanove iz stava 3. ovog člana mogu biti u sastavu univerziteta, odnosno akademije strukovnih studija, u skladu sa posebnim sporazumom univerziteta, odnosno akademije strukovnih studija i Vlade.

Sporazumom univerziteta, odnosno akademije strukovnih studija i Vlade, na predlog organa državne uprave nadležnog za unutrašnje poslove, poslove nacionalne bezbednosti, odnosno poslove odbrane, može se ustanoviti poseban studijski program za potrebe policijskog, odnosno

vojnog obrazovanja, kao i za potrebe nacionalne bezbednosti, u okviru određenog univerziteta, odnosno akademije strukovnih studija.

Sporazumom univerziteta, odnosno akademije strukovnih studija i visokoškolske ustanove iz stava 3. ovog člana može se, uz saglasnost Vlade, ustanoviti studijski program za sticanje zajedničke diplome.

Vlada, na predlog organa državne uprave nadležnog za unutrašnje poslove, poslove nacionalne bezbednosti, odnosno poslove odbrane, bliže uređuje uslove i način ostvarivanja studijskih programa iz st. 5. i 6. ovog člana i položaj organa poslovođenja nastavnika i studenata, u pogledu osobenosti vezanih za ciljeve i prirodu policijskog odnosno vojnog obrazovanja i obrazovanja za potrebe nacionalne bezbednosti.

Upravni nadzor nad radom visokoškolskih ustanova iz stava 3. ovog člana i ostvarivanjem studijskih programa iz st. 5. i 6. ovog člana vrši organ državne uprave nadležan za unutrašnje poslove, poslove nacionalne bezbednosti, odnosno poslove odbrane.

Dozvola za rad

Član 52

Visokoškolska ustanova može početi sa radom po dobijanju dozvole za rad.

Dozvolu za rad izdaje Ministarstvo, na zahtev visokoškolske ustanove.

Uz zahtev iz stava 2. ovog člana visokoškolska ustanova dostavlja osnivački akt i dokaze o ispunjenosti standarda iz člana 12. tačka 12) ovog zakona.

Visokoškolska ustanova za čije osnivanje i rad se ne obezbeđuju sredstva iz budžeta Republike uz zahtev iz stava 2. ovog člana dostavlja dokaz o osnivačkom kapitalu ili bankarskoj garanciji u vrednosti koja se utvrđuje standardima iz člana 12. stav 1. tač. 12) i 13) ovog zakona.

Ministarstvo u roku od 30 dana od dana prijema proverava da li je zahtev podnet u skladu sa st. 3. i 4. ovog člana.

U slučaju da Ministarstvo utvrdi da zahtev nije podnet u skladu sa st. 3. i 4. ovog člana, određuje naknadni rok od najviše 30 dana za otklanjanje utvrđenih nedostataka.

Ako podnosilac zahteva u ostavljenom roku ne otkloni nedostatke smatra se da je odustao od zahteva.

Uredan zahtev sa dokumentacijom Ministarstvo upućuje Nacionalnom akreditacionom telu, radi početne akreditacije, u roku od deset dana od dana kada utvrdi da je zahtev uredan.

Početnom akreditacijom utvrđuje se da li visokoškolska ustanova i studijski program ispunjavaju standarde iz člana 12. tačka 12) ovog zakona, a posebno u pogledu:

- 1) sadržaja, kvaliteta i obima studijskih programa;
- 2) potrebnog broja nastavnog i drugog osoblja s odgovarajućim naučnim, umetničkim i stručnim kvalifikacijama;
- 3) odgovarajućeg prostora i opreme, u skladu s brojem studenata koje visokoškolska ustanova namerava da upiše i potrebnim kvalitetom studiranja.

Uslov iz stava 9. tačka 2) ovog člana ispunjen je ako visokoškolska ustanova podnese dokaz da je obezbeđen potreban broj nastavnika iz člana 23. st. 3-5. ovog zakona, koji su stekli zvanje u skladu sa ovim zakonom.

Nacionalno akreditaciono telo u roku od tri meseca od dana prijema zahteva sačinjava izveštaj o početnoj akreditaciji visokoškolske ustanove, odnosno studijskog programa i dostavlja ga Ministarstvu sa preporukom da:

- 1) izda dozvolu za rad visokoškolskoj ustanovi;
- 2) odbije zahtev visokoškolske ustanove za izdavanje dozvole za rad.

Ministarstvo izdaje dozvolu za rad 30 dana po dostavljanju izveštaja Nacionalnog akreditacionog tela sa preporukom iz stava 11. tačka 1) ovog člana i utvrđivanju ispunjenosti odgovarajućih uslova iz čl. 44-48. ovog zakona.

Ministarstvo rešenjem odbija zahtev za izdavanje dozvole za rad 30 dana po dostavljanju izveštaja Nacionalnog akreditacionog tela sa preporukom iz stava 11. tačka 2) ovog člana, odnosno po utvrđivanju da nisu ispunjeni odgovarajući uslovi iz čl. 44-48. ovog zakona.

Rešenje o odbijanju zahteva za izdavanje dozvole za rad konačno je i protiv njega se može pokrenuti upravni spor.

U dozvoli za rad navode se: studijski programi, broj studenata, broj nastavnika, objekti u kojima se obavlja delatnost, da li se studijski program izvodi na daljinu i maksimalan broj studenata koji na taj način može da studira, kao i da li visokoškolska ustanova može obavljati delatnost izvan sedišta.

Visokoškolska ustanova kojoj je izdata dozvola za rad dužna je da podnese zahtev za akreditaciju visokoškolske ustanove i studijskog programa najkasnije godinu dana od dobijanja dozvole za rad.

Zahtev za akreditaciju se podnosi Nacionalnom akreditacionom telu preko Ministarstva, a na obrascu čiju sadržinu utvrđuje Nacionalno akreditaciono telo.

Visokoškolska ustanova može vršiti upis studenata po dobijanju uverenja o akreditaciji visokoškolske ustanove i studijskog programa, a u slučaju visokoškolske ustanove čiji osnivač

nije Republika i obezbeđenog osnivačkog kapitala, odnosno bankarske garancije iz stava 4. ovog člana.

Svake školske godine, tokom prvog ostvarivanja studijskog programa, Nacionalno akreditaciono telo vrši spoljašnju proveru kvaliteta.

Izmena, dopuna i oduzimanje dozvole za rad

Član 53

Visokoškolska ustanova koja ima dozvolu za rad podnosi zahtev za dopunu dozvole za nov studijski program.

Izмене i dopune studijskog programa za koji je visokoškolska ustanova dobila dozvolu za rad, a koje vrši radi njegovog usklađivanja sa organizacijom rada i dostignućima nauke i umetnosti u skladu sa propisanim standardima za akreditaciju studijskih programa, ne smatraju se novim studijskim programom. O izmeni, odnosno dopuni studijskog programa visokoškolska ustanova obaveštava Ministarstvo u roku od 60 dana od dana donošenja odluke o izmeni, odnosno dopuni studijskog programa.

Visokoškolskoj ustanovi koja ne dobije akreditaciju, dozvola za rad važi još godinu dana od dana konačnosti rešenja o odbijanju zahteva za akreditaciju, bez prava upisa studenata.

Visokoškolskoj ustanovi se može izmeniti ili oduzeti dozvola za rad kada se u postupku spoljašnje kontrole kvaliteta, odnosno inspekcijskog nadzora utvrdi da ne ispunjava uslove za obavljanje delatnosti predviđene Zakonom.

Visokoškolskoj ustanovi oduzima se dozvola za rad i kada joj se zabrani rad, u skladu sa zakonom.

Visokoškolska ustanova podnosi zahtev za novu akreditaciju najkasnije godinu dana pre isteka roka iz člana 23. stav 7. ovog zakona.

Ukoliko visokoškolska ustanova ne podnese zahtev za novu akreditaciju u roku iz stava 6. ovog člana, važenje akreditacije prestaje narednog dana po isteku roka iz člana 23. stav 7. ovog zakona.

Ministarstvo je dužno da u roku od 15 radnih dana od dana isteka roka iz st. 3. i 6. ovog člana donese rešenje o oduzimanju dozvole za rad i da objavi prestanak važenja akreditacije.

Visokoškolskoj ustanovi koja ne dobije akreditaciju za neki studijski program, dozvola za rad za taj studijski program važi još godinu dana, ali gubi pravo na upis novih studenata na taj studijski program.

Visokoškolskoj ustanovi iz stava 9. ovog člana koja u propisanom roku ne dobije akreditaciju za taj studijski program izmeniće se dozvola za rad.

Nacionalno akreditaciono telo izveštava Ministarstvo o ishodu akreditacije visokoškolske ustanove i studijskih programa radi preduzimanja mera utvrđenih u st. 4. i 10. ovog člana, u roku od mesec dana od dana donošenja odluke o akreditaciji.

Rešenje o odbijanju zahteva za dopunu dozvole za rad, kao i rešenje o izmeni, odnosno oduzimanju dozvole za rad, konačno je u upravnom postupku.

U slučaju prestanka rada visokoškolske ustanove zbog oduzimanja dozvole za rad ili drugog razloga, ministar će na predlog Nacionalnog saveta u roku od 30 dana od dana prestanka rada ustanove, doneti akt kojim se obezbeđuje završetak studija studentima te visokoškolske ustanove.

Troškove završetka studija za studente iz stava 13. ovog člana snosi visokoškolska ustanova kojoj je oduzeta dozvola za rad.

Visokoškolska ustanova kojoj je oduzeta dozvola za rad može podneti zahtev iz člana 52. ovog zakona za izdavanje nove dozvole za rad po isteku roka od godinu dana od dana dostavljanja rešenja o oduzimanju dozvole za rad.

Promena naziva, sedišta i statusne promene

Član 54

Samostalna visokoškolska ustanova može vršiti promenu naziva, sedišta i statusne promene, u skladu sa zakonom.

Za samostalne visokoškolske ustanove čiji je osnivač Republika odluku o promeni iz stava 1. ovog člana donosi Vlada.

U postupku donošenja odluke iz stava 2. ovog člana, pribavlja se mišljenje organa upravljanja svih visokoškolskih ustanova na koje se promena odnosi i mišljenje Nacionalnog saveta.

U slučaju promene iz stava 1. ovog člana, sprovodi se postupak za izdavanje nove dozvole za rad.

Ukidanje

Član 55

Visokoškolska ustanova se ukida pod uslovima i po postupku utvrđenim zakonom.

Odluku o ukidanju visokoškolske ustanove čiji je osnivač Republika donosi Vlada.

U postupku donošenja odluke iz stava 2. ovog člana, pribavlja se mišljenje organa upravljanja visokoškolske ustanove i mišljenje Nacionalnog saveta.

U odluci iz stava 2. ovog člana određuju se visokoškolske ustanove na kojima studenti imaju pravo da nastave započete studije.

Statut

Član 56

Statut je osnovni opšti akt visokoškolske ustanove kojim se uređuje organizacija ustanove, način rada, upravljanje i rukovođenje, kao i druga pitanja od značaja za obavljanje delatnosti i rad visokoškolske ustanove, u skladu sa zakonom.

Organizacija visokoškolske ustanove

Član 57

Organizacija visokoškolske ustanove uređuje se statutom, u skladu sa aktom o osnivanju i ovim zakonom.

Samostalna visokoškolska ustanova osniva visokoškolske jedinice kao oblike unutrašnje organizacije, u skladu sa statutom.

Aktom o osnivanju visokoškolske jedinice određuje se status visokoškolske jedinice u pogledu prava istupanja u pravnom prometu i poslovanju, raspolaganja materijalnim resursima, upravljanja, odlučivanja i uređuju se druga pitanja od značaja za rad visokoškolske jedinice.

Akademija strukovnih studija ima u svom sastavu odseke radi ostvarivanja studijskih programa iz srodnih disciplina, istraživanja i umetničkog rada, kao i efikasnijeg korišćenja resursa.

Univerzitet ima u svom sastavu fakultete, umetničke akademije ili druge visokoškolske jedinice, institute, naučno-istraživačke centre, inovacione centre, centre za transfer tehnologija, centre za karijerno vođenje, savetovanje i podršku studentima, centre izuzetnih vrednosti i druge organizacione jedinice, radi ostvarivanja studijskih programa iz srodnih disciplina, naučnih istraživanja, umetničkog rada, razvoja inovacija i transfera znanja, kao i efikasnijeg korišćenja resursa.

Univerzitet može imati u svom sastavu fakultete, umetničke akademije i druge visokoškolske jedinice sa svojstvom pravnog lica.

Fakultet, odnosno umetnička akademija, ima svojstvo pravnog lica ako ostvaruje najmanje tri akreditovana studijska programa.

Odluku o osnivanju visokoškolske jedinice sa svojstvom pravnog lica u sastavu univerziteta čiji je osnivač Republika, donosi Vlada, po pribavljenom mišljenju organa upravljanja univerziteta i Nacionalnog saveta.

Odluku o statusnoj promeni, promeni naziva i sedišta visokoškolske jedinice u sastavu univerziteta sa svojstvom pravnog lica donosi organ upravljanja univerziteta dvotrećinskom većinom.

Odluku o statusnoj promeni, promeni naziva i sedišta visokoškolske jedinice sa svojstvom pravnog lica u sastavu univerziteta čiji je osnivač Republika donosi Vlada, po pribavljenom mišljenju organa upravljanja univerziteta i Nacionalnog saveta.

Visokoškolska ustanova može osnovati visokoškolsku jedinicu izvan svog sedišta, bez svojstva pravnog lica, pod uslovima i po postupku iz člana 23. ovog zakona.

Fakultet, odnosno umetnička akademija, kao i druge visokoškolske jedinice sa svojstvom pravnog lica uređuju unutrašnju organizaciju i upravljanje svojim statutom, u skladu sa statutom univerziteta.

Univerzitet daje saglasnost na statut visokoškolske jedinice u svom sastavu.

Integrativna funkcija univerziteta i drugih samostalnih visokoškolskih ustanova

Član 58

Statutom visokoškolske ustanove, aktom o osnivanju visokoškolske jedinice i opštim aktima visokoškolske jedinice utvrđuju se ovlašćenja i način upravljanja koji obezbeđuju jedinstvenu i usklađenu delatnost visokoškolske ustanove.

Univerzitet integriše funkcije svih ustanova i jedinica u svom sastavu, a posebno fakulteta, tako što sprovodi jedinstvenu politiku čiji je cilj stalno unapređenje kvaliteta nastave, usavršavanje naučnoistraživačkog, odnosno umetničkog rada, inovacione delatnosti i pružanja podrške studentima u akademskom i karijernom razvoju.

Radi ostvarenja ciljeva iz stava 2. ovog člana, univerzitet, odnosno akademija strukovnih studija, posebno ima nadležnosti u sledećim oblastima:

- 1) strateško planiranje;
- 2) donošenje studijskih programa;
- 3) obezbeđenje i kontrola kvaliteta;
- 4) politika upisa;
- 5) izbor u zvanja nastavnika;
- 6) izdavanje diploma i dodatka diplomama;
- 7) međunarodna saradnja i mobilnost od interesa za univerzitet kao celinu, u skladu sa statutom univerziteta;
- 8) planiranje investicija;

- 9) definisanja kodeksa profesionalne etike i pravila ponašanja u ustanovi;
- 10) upravljanja intelektualnom svojinom u procesima prenosa znanja;
- 11) planiranje politike zapošljavanja i angažovanja nastavnika i saradnika;
- 12) formiranje i razvoj jedinstvenog informacionog sistema;
- 13) obrazovanje tokom čitavog života;
- 14) karijerno vođenje, savetovanje i podrška studentima.

Visokoškolska jedinica ima pravo predlaganja u vezi sa pitanjima iz stava 3. ovog člana, na način uređen statutom univerziteta, odnosno akademije strukovnih studija.

V NAUČNOISTRAŽIVAČKI I UMETNIČKI RAD

Član 59

Univerzitet obavlja naučnoistraživački i umetnički rad u cilju razvoja nauke i stvaralaštva, unapređivanja delatnosti visokog obrazovanja, odnosno unapređivanja kvaliteta nastave, usavršavanja naučnog i umetničkog podmlatka, uvođenja studenata u naučnoistraživački odnosno umetnički rad, kao i stvaranja materijalnih uslova za rad i razvoj univerziteta.

Naučni rad na univerzitetu ostvaruje se kroz osnovna, primenjena i razvojna istraživanja, a umetnički rad kroz umetničke projekte.

Umetnički rad na univerzitetu podrazumeva stvaralaštvo, interpretaciju i umetničko istraživanje, a ostvaruje se kroz umetničke projekte.

Naučnoistraživački, odnosno umetnički rad obavlja se i organizuje u skladu sa zakonom i opštim aktom ustanove.

U cilju komercijalizacije rezultata naučnoistraživačkog ili umetničkog rada univerzitet, odnosno druga visokoškolska ustanova može biti osnivač naučnih instituta, inovacionih centara, centara izuzetnih vrednosti, centra za transfer tehnologija, poslovno-tehnološkog inkubatora, naučno-tehnološkog parka i drugih organizacija za obavljanje inovacione delatnosti i pružanje infrastrukturne podrške za razvoj inovacija i komercijalizaciju rezultata istraživanja, u skladu sa zakonom.

VI ORGANI VISOKOŠKOLSKE USTANOVE

Organi visokoškolske ustanove

Član 60

Organi visokoškolske ustanove uređuju se statutom ustanove, u skladu sa zakonom i osnivačkim aktom.

Visokoškolska ustanova ima organ upravljanja, organ poslovođenja, stručne organe i studentski parlament.

Visokoškolska ustanova radi ostvarivanja saradnje na razvoju studijskih programa u skladu sa potrebama tržišta rada, ima savet poslodavaca.

Organ upravljanja

Član 61

Organ upravljanja visokoškolske ustanove je savet.

Broj članova saveta je neparan. Broj članova, postupak predlaganja, izbora i razrešenja članova saveta, način rada saveta i odlučivanja uređuje se statutom ili osnivačkim aktom visokoškolske ustanove.

Izbor i razrešenje članova saveta vrši se tajnim glasanjem.

Mandat članova saveta traje četiri godine.

Organ upravljanja instituta u sastavu univerziteta definisan je zakonom koji reguliše naučnoistraživačku delatnost.

Sastav saveta visokoškolske ustanove

Član 62

Broj članova saveta visokoškolske ustanove čiji je osnivač Republika je najmanje 17, u skladu sa statutom te visokoškolske ustanove.

U savetu samostalne visokoškolske ustanove ravnomerno su zastupljeni predstavnici visokoškolskih ustanova u sastavu.

U visokoškolskoj ustanovi čiji je osnivač Republika, a na kojoj se nastava u celini ili delimično izvodi na jeziku nacionalne manjine, nacionalni savet nacionalne manjine daje mišljenje o kandidatima predloženim za savet visokoškolske ustanove.

Savet visokoškolske ustanove iz stava 1. ovog člana čine predstavnici ustanove, studenata i osnivača.

Od ukupnog broja članova saveta univerziteta, fakulteta, odnosno umetničke akademije u sastavu univerziteta i akademije strukovnih studija, predstavnici visokoškolske ustanove čine 55%, predstavnici osnivača 30% i predstavnici studenata 15%.

Od ukupnog broja članova saveta visoke škole i visoke škole strukovnih studija, predstavnici visokoškolske ustanove čine 45%, predstavnici osnivača 40% i predstavnici studenata 15%.

Kada je osnivač Republika predstavnike osnivača imenuje Vlada, iz reda istaknutih ličnosti iz oblasti nauke, kulture, prosvete, umetnosti i privrede, vodeći računa o zastupljenosti pripadnika oba pola.

Predsednik saveta se bira iz reda predstavnika visokoškolske ustanove.

Član saveta iz stava 7. ovog člana ne može biti lice zaposleno u toj visokoškolskoj ustanovi ili u organu uprave nadležnom za oblast obrazovanja, odnosno nauke.

Broj članova i sastav saveta visokoškolske ustanove čiji osnivač nije Republika, uređuje se osnivačkim aktom visokoškolske ustanove.

Nadležnost saveta

Član 63

Savet:

- 1) donosi statut, na predlog stručnog organa;
- 2) bira i razrešava organ poslovođenja;
- 3) odlučuje po žalbi protiv prvostepenih odluka organa poslovođenja;
- 4) donosi finansijski plan, na predlog stručnog organa;
- 5) usvaja izveštaj o poslovanju i godišnji obračun, na predlog stručnog organa;
- 6) usvaja plan korišćenja sredstava za investicije, na predlog stručnog organa;
- 7) daje saglasnost na odluke o upravljanju imovinom visokoškolske ustanove;
- 8) daje saglasnost na raspodelu finansijskih sredstava;
- 9) donosi odluku o visini školarine, na predlog stručnog organa;
- 10) podnosi osnivaču izveštaj o poslovanju najmanje jedanput godišnje;
- 11) donosi opšti akt o disciplinskoj odgovornosti studenata;
- 12) vrši izbor eksternog revizora finansijskog poslovanja visokoškolske ustanove;

13) nadzire postupanje organa poslovođenja radi izvršenja akata prosvetnog inspektora iz člana 135. stav 3. tač. 5) i 6) ovog zakona;

14) obavlja i druge poslove u skladu sa zakonom i statutom.

Savet visokoškolske ustanove razrešava organ poslovođenja te visokoškolske ustanove najkasnije u roku od 30 dana od dana saznanja za nepostupanje po pravosnažnom aktu inspektora iz člana 135. stava 3. tačka 6) ovog zakona.

O pitanjima iz st. 1. i 2. ovog člana savet odlučuje većinom glasova ukupnog broja članova saveta.

Organ poslovođenja

Član 64

Organ poslovođenja univerziteta je rektor, fakulteta - dekan, akademije strukovnih studija - predsednik, visoke škole i visoke škole strukovnih studija - direktor. Organ poslovođenja se bira tajnim glasanjem iz reda nastavnika visokoškolske ustanove koji su u radnom odnosu sa punim radnim vremenom, a izabrani su na neodređeno vreme. Organ poslovođenja bira se na tri godine sa mogućnošću jednog uzastopnog izbora.

Rektor univerziteta koordinira rad dekana u cilju sprovođenja stavova, odluka i zaključaka organa i tela univerziteta, u vezi sa ostvarivanjem uloge, zadataka, delatnosti i nadležnosti univerziteta koje su utvrđene ovim zakonom, statutom i drugim opštim aktima univerziteta.

Rektor je dužan da pisanim putem upozori dekana i savet fakulteta na postupanje i odluke suprotne ovom zakonu ili statutu univerziteta.

Bliži uslovi, kao i način i postupak izbora i razrešenja, nadležnost i odgovornost organa iz stava 1. ovog člana, uređuju se statutom visokoškolske ustanove.

Organ poslovođenja ne može biti lice koje je pravosnažnom presudom osuđeno za krivično delo protiv polne slobode, falsifikovanja isprave koju izdaje visokoškolska ustanova ili primanja mita u obavljanju poslova u visokoškolskoj ustanovi, odnosno koje je pravosnažnom presudom osuđeno na kaznu zatvora za drugo krivično delo, kao ni lice koje je teže prekršilo kodeks profesionalne etike odnosno lice koje je razrešeno dužnosti organa poslovođenja u skladu sa ovim zakonom, kao i lice za koje je Agencija za borbu protiv korupcije dala preporuku za razrešenje.

Organu poslovođenja prestaje dužnost u slučajevima propisanim u stavu 5. ovog člana danom pravosnažnosti presude, odluke, odnosno preporuke.

U slučajevima iz stava 5. ovog člana savet visokoškolske ustanove konstatuje odmah, a najkasnije u roku do 15 dana od dana pravosnažnosti presude, odnosno pravosnažnosti odluke da je organu poslovođenja prestala dužnost i imenuje vršioca dužnosti organa poslovođenja.

Ukoliko inspektor iz člana 135. ovog zakona utvrdi da savet nije doneo odluku o prestanku dužnosti organa poslovođenja u roku iz stava 7. ovog člana, odnosno odluku o razrešenju organa poslovođenja iz člana 63. stav 2. ovog zakona, u roku od osam dana od dana saznanja za nepostupanje saveta predložiće ministru donošenje odgovarajuće odluke.

Ministar odlučuje o prestanku dužnosti, odnosno o razrešenju organa iz stava 8. ovog člana i člana 135. stav 3. tačka 7) ovog zakona u roku od 15 dana od dana dostavljanja predloga inspektora.

U visokoškolskoj ustanovi čiji je osnivač Republika, a na kojoj se nastava u celini ili delimično izvodi na jeziku nacionalne manjine, nacionalni savet nacionalne manjine daje mišljenje o kandidatima predloženim za organ iz stava 1. ovog člana.

Rektoru u radu pomažu prorektori i generalni sekretar.

Univerzitet, akademija strukovnih studija i visoka škola ima menadžera.

Osnovne nadležnosti menadžera utvrđuju se zakonom, a visokoškolska ustanova može statutom da propiše i dodatne nadležnosti.

Stručni organi

Član 65

Stručni organ visokoškolske ustanove odlučuje o pitanjima od interesa za ostvarivanje nastavnog, naučnog, umetničkog i istraživačkog rada.

Pri raspravljanju, odnosno odlučivanju o pitanjima koja se odnose na osiguranje kvaliteta nastave, izmenu studijskih programa, analizu efikasnosti studiranja i utvrđivanje broja ESPB bodova, u stručnim organima i njihovim telima učestvuju predstavnici studenata i tada oni ulaze u sastav ukupnog broja članova stručnog organa.

U stručnim organima iz stava 2. ovog člana studenti čine 20% članova.

Stručni organ univerziteta je senat, a stručni organ fakulteta, odnosno umetničke akademije je nastavno-naučno, odnosno nastavno-umetničko veće, stručni organ visoke škole je nastavno veće, visoke škole strukovnih studija je nastavno-stručno veće, a instituta u sastavu univerziteta je naučno veće.

Statutom visokoškolske ustanove mogu se predvideti i drugi stručni organi.

Sastav, delokrug, broj članova, način izbora, trajanje mandata, kao i način odlučivanja stručnih organa visokoškolske ustanove, uređuju se statutom visokoškolske ustanove.

Stručni organ samostalne visokoškolske ustanove donosi kodeks profesionalne etike i pravila ponašanja u ustanovi, kojim se utvrđuju etička načela objavljivanja naučnih odnosno umetničkih

rezultata, odnosa prema intelektualnoj svojini, odnosa između nastavnika i saradnika, drugih zaposlenih i studenata, postupaka u nastupanju visokoškolske ustanove i nastavnika, saradnika i studenata u pravnom prometu, kao i u odnosu prema javnosti i sredstvima javnog informisanja.

Studentski parlament

Član 66***

Studentski parlament je organ visokoškolske ustanove i visokoškolske jedinice koja ima organ upravljanja i upisane studente.

VII OSNOVE FINANSIRANJA VISOKOŠKOLSKIH USTANOVA ČIJI JE OSNIVAČ REPUBLIKA

Izvori finansiranja

Član 67

Visokoškolska ustanova stiče sredstva za obavljanje svoje delatnosti u skladu sa zakonom i statutom, iz sledećih izvora:

- 1) sredstava koja obezbeđuje osnivač;
- 2) školarine;
- 3) donacija, poklona i zaveštanja;
- 4) sredstava za finansiranje naučnoistraživačkog, umetničkog i stručnog rada;
- 5) projekata i ugovora u vezi sa realizacijom nastave, istraživanja i konsultantskih usluga;
- 6) naknada za komercijalne i druge usluge;
- 7) osnivačkih prava i iz ugovora sa trećim licima;
- 8) i drugih izvora, u skladu sa zakonom.

Sredstvima iz stava 1. ovog člana visokoškolska ustanova samostalno upravlja.

Sredstva iz stava 1. ovog člana može sticati i visokoškolska jedinica u skladu sa osnivačkim aktom i opštim aktom samostalne visokoškolske ustanove.

Sredstva iz stava 1. ovog člana iskazuju se i evidentiraju u skladu sa jedinstvenom budžetskom klasifikacijom.

Podaci o iznosu sredstava na godišnjem nivou iz stava 1. ovog člana dostupni su javnosti na zvaničnoj internet stranici visokoškolske ustanove najkasnije na kraju prvog kvartala naredne kalendarske godine.

Sredstva koja obezbeđuje osnivač

Član 68

Visokoškolska ustanova čiji je osnivač Republika stiče sredstva za sprovođenje akreditovanih studijskih programa u okviru svoje delatnosti na osnovu ugovora koji samostalna visokoškolska ustanova zaključuje sa Vladom, po prethodno pribavljenom mišljenju Ministarstva.

Sredstva za obavljanje delatnosti u toku jedne školske godine obezbeđuju se u skladu s programom rada visokoškolske ustanove.

Visokoškolska ustanova u sastavu univerziteta, u obavljanju svoje delatnosti sredstvima koja obezbeđuje osnivač, u pravnom prometu istupa na osnovu ovlašćenja iz statuta, u svoje ime i za svoj račun.

Organ upravljanja visokoškolske ustanove iz stava 1. ovog člana odgovara nadležnom ministarstvu za namensko i ekonomično trošenje sredstava dodeljenih iz budžeta.

Normative i standarde rada visokoškolskih ustanova iz stava 1. ovog člana, kao i materijalna sredstva za njihovo ostvarivanje, uključujući i sredstva za ostvarivanje funkcija univerziteta u okviru studijskih programa koji se izvode na visokoškolskim ustanovama i jedinicama, utvrđuje Vlada, na predlog Nacionalnog saveta i po pribavljenom mišljenju Konferencije univerziteta i Konferencije akademija i visokih škola.

Namena sredstava od osnivača

Član 69

Osnivač obezbeđuje sredstva visokoškolskoj ustanovi za sledeće namene:

- 1) materijalne troškove, tekuće i investiciono održavanje;
- 2) plate zaposlenih u skladu sa zakonom i kolektivnim ugovorom;
- 3) opremu;
- 4) bibliotečki fond;
- 5) obavljanje naučnoistraživačkog, odnosno umetničkog rada koji je u funkciji podizanja kvaliteta nastave;
- 6) naučno, umetničko i stručno usavršavanje zaposlenih;

- 7) podsticanje razvoja nastavno-naučnog i nastavno-umetničkog podmlatka;
- 8) rad sa darovitim studentima;
- 9) međunarodnu saradnju;
- 10) rad centara za transfer znanja i tehnologija;
- 11) izvore informacija i informacione sisteme;
- 12) izdavačku delatnost;
- 13) rad centara za karijerno vođenje i savetovanje;
- 14) rad studentskog parlamenta i vannastavnu delatnost studenata;
- 15) finansiranje opreme i uslova za studiranje studenata sa invaliditetom;
- 16) druge namene, u skladu sa zakonom.

Sopstveni prihodi

Član 70

Sredstva koja visokoškolska ustanova, odnosno visokoškolska jedinica ostvari, izuzev sredstava koja obezbeđuje Republika, čine sopstveni prihod te visokoškolske ustanove, odnosno jedinice (školarina, pružanje usluga trećim licima, poklon, sponzorstvo i drugi izvori sticanja sredstava).

Sredstva iz stava 1. ovog člana koriste se za unapređenje delatnosti i podizanje kvaliteta rada.

Sredstvima iz stava 1. ovog člana i imovinom stečenom iz sopstvenih prihoda visokoškolska ustanova, odnosno visokoškolska jedinica sa svojstvom pravnog lica, samostalno raspolaže, u skladu sa Zakonom i opštim aktom te visokoškolske ustanove, odnosno visokoškolske jedinice.

Sredstvima iz stava 1. ovog člana ostvarenim obavljanjem delatnosti visokoškolske jedinice bez svojstva pravnog lica raspolaže ta jedinica, u skladu sa ovim zakonom i opštim aktom visokoškolske ustanove u čijem je sastavu.

Visokoškolske jedinice u sastavu univerziteta, kad raspolažu sredstvima iz stava 1. ovog člana, u pravnom prometu istupaju u svoje ime i za svoj račun, u skladu sa zakonom, statutom univerziteta i sopstvenim statutom.

Visokoškolske jedinice u sastavu univerziteta iz sredstava iz stava 1. ovog člana izdvajaju deo za finansiranje zajedničkih poslova na nivou univerziteta, u skladu sa opštim aktom univerziteta.

Izdvajanje sredstava iz stava 5. ovog člana vrši se na osnovu planiranog obima i troškova aktivnosti koji se utvrđuju odlukom saveta univerziteta za tekuću školsku godinu.

Visokoškolska ustanova opštim aktom utvrđuje, u skladu sa ovim zakonom, raspodelu sopstvenih prihoda.

Ministarstvo kontinuirano prikuplja, prati i analizira podatke o sopstvenim prihodima visokoškolskih ustanova i njihovom trošenju, pojedinačno i ukupno.

Školarina

Član 71

Visokoškolska ustanova stiče sredstva iz školarine na osnovu odluke o visini školarine za studente koji plaćaju školarinu.

Merila za utvrđivanje visine školarine utvrđuju se opštim aktom visokoškolske ustanove.

Visokoškolska ustanova je dužna da pre raspisivanja konkursa za upis novih studenata utvrdi visinu školarine za narednu školsku godinu za sve studijske programe.

Školarinom se utvrđuju troškovi studija za jednu godinu studija, odnosno za sticanje 60 ESPB bodova.

Školarina obuhvata naknade za redovne usluge koje visokoškolska ustanova pruža studentu u okviru ostvarivanja studijskog programa za jednu godinu studija.

Redovne usluge iz stava 5. ovog člana utvrđuju se odlukom univerziteta, odnosno druge samostalne visokoškolske ustanove.

Merila za utvrđivanje visine školarine i odluka o visini školarine dostupni su javnosti na zvaničnoj internet stranici visokoškolske ustanove.

VIII OSOBLJE VISOKOŠKOLSKE USTANOVE

Nastavno i nenastavno osoblje

Član 72

Nastavno osoblje visokoškolske ustanove čine lica koja ostvaruju obrazovnu, naučnu, umetničku, istraživačku i inovacionu delatnost.

Nastavno osoblje, u smislu ovog zakona, jesu: nastavnici, istraživači i saradnici.

Nenastavno osoblje visokoškolske ustanove čine lica koja obavljaju stručne, administrativne i tehničke poslove.

Lice koje je pravnosnažnom presudom osuđeno za krivično delo protiv polne slobode, falsifikovanja isprave koju izdaje visokoškolska ustanova ili primanja mita u obavljanju poslova u visokoškolskoj ustanovi ne može steći zvanje nastavnika, odnosno saradnika.

Ako lice iz stava 4. ovog člana ima stečeno zvanje, visokoškolska ustanova donosi odluku o zabrani obavljanja poslova nastavnika, odnosno saradnika.

Licu iz stava 5. ovog člana prestaje radni odnos u skladu sa zakonom.

Zvanja nastavnika

Član 73

Zvanja nastavnika visokoškolske ustanove jesu: predavač, viši predavač, profesor strukovnih studija, docent, vanredni profesor i redovni profesor.

Nastavnici u zvanju predavača, višeg predavača ili profesora strukovnih studija mogu da izvode nastavu samo na strukovnim studijama.

Nastavnici u zvanju docenta, vanrednog i redovnog profesora mogu da izvode nastavu na svim vrstama studija.

Uslovi za izbor u zvanje nastavnika

Član 74

U zvanje nastavnika može biti izabrano lice koje ima odgovarajući stručni, akademski, naučni, odnosno umetnički naziv stečen na akreditovanom studijskom programu i akreditovanoj visokoškolskoj ustanovi i sposobnost za nastavni rad.

U zvanje predavača može biti izabrano lice koje ima akademski naziv magistar, odnosno najmanje stručni naziv specijaliste akademskih studija.

U zvanje višeg predavača može biti izabrano lice koje ima naučni naziv doktora nauka, odnosno umetnički naziv doktora umetnosti.

U zvanje profesora strukovnih studija može biti izabrano lice koje ima naučni naziv doktora nauka, odnosno umetnički naziv doktora umetnosti i ima naučne, odnosno stručne radove objavljene u naučnim časopisima ili zbornicima, sa recenzijama, odnosno umetnička ostvarenja.

U zvanje predavača, višeg predavača i profesora strukovnih studija iz polja umetnosti može biti izabrano i lice koje ima visoko obrazovanje prvog, odnosno drugog stepena i priznata umetnička ostvarenja.

U zvanje docenta može biti izabrano lice koje je prethodne stepene studija završilo sa prosečnom ocenom najmanje osam (8), odnosno koje ima najmanje tri godine pedagoškog iskustva na

visokoškolskoj ustanovi, ima naučni naziv doktora nauka, odnosno umetnički naziv doktora umetnosti, i ima naučne, odnosno stručne radove objavljene u naučnim časopisima ili zbornicima, sa recenzijama, odnosno umetnička ostvarenja.

U zvanje docenta iz polja umetnosti može biti izabrano i lice koje ima visoko obrazovanje master akademskih studija i priznata umetnička ostvarenja.

U zvanje vanrednog profesora može biti izabrano lice koje pored uslova iz stava 6. ovog člana ima i više naučnih radova od značaja za razvoj nauke, u užoj naučnoj oblasti, objavljenih u međunarodnim ili vodećim domaćim časopisima, sa recenzijama, odnosno više umetničkih ostvarenja u umetničkoj oblasti originalno stručno ostvarenje (projekat, studiju, patent, originalni metod, novu sortu i sl.), odnosno rukovođenje ili učešće u naučnim, odnosno umetničkim projektima, objavljen udžbenik ili monografiju, praktikum ili zbirku zadataka za užu naučnu, odnosno umetničku oblast za koju se bira i više radova saopštenih na međunarodnim ili domaćim naučnim skupovima.

U zvanje vanrednog profesora iz polja umetnosti može biti izabrano i lice koje ima visoko obrazovanje master akademskih studija i umetnička dela koja predstavljaju samostalan doprinos umetnosti.

U zvanje redovnog profesora može biti izabrano lice koje pored uslova iz stava 8. ovog člana ima i veći broj naučnih radova koji utiču na razvoj naučne misli u užoj oblasti objavljenih u međunarodnim ili vodećim domaćim časopisima, sa recenzijama, odnosno veći broj priznatih umetničkih ostvarenja značajnih za razvoj umetnosti, veći broj naučnih radova i saopštenja iznetih na međunarodnim ili domaćim naučnim skupovima, objavljen udžbenik ili monografiju ili originalno stručno ostvarenje, ostvarene rezultate u razvoju naučno-nastavnog podmlatka na fakultetu, učešće u završnim radovima na specijalističkim i master akademskim studijama.

U zvanje redovnog profesora iz polja umetnosti može biti izabrano i lice koje ima visoko obrazovanje master akademskih studija i izuzetna umetnička dela koja su značajno uticala na razvoj kulture i umetnosti.

Bliži uslovi za izbor u zvanje nastavnika utvrđuju se opštim aktom visokoškolske ustanove, u skladu sa minimalnim uslovima za izbor u zvanja nastavnika na univerzitetu iz člana 12. stav 1. tačka 15) ovog zakona.

Visokoškolske ustanove koje ostvaruju akademske studijske programe u oblasti teologije jedne od tradicionalnih crkava i verskih zajednica ovlašćene su da opštim aktom propišu kao neophodan uslov saglasnost nadležnog organa te crkve ili verske zajednice za učešće u konkursu za izbor nastavnika i saradnika, kao i saglasnost nadležnog organa te crkve ili verske zajednice za izbor u zvanje nastavnika (saglasnost za službu učenja).

Saglasnost za službu učenja nadležnog organa crkve ili verske zajednice za izbor u zvanje nastavnika predstavlja obavezan uslov za zasnivanje radnog odnosa.

Lice koje ima stečeno zvanje nastavnika i saradnika u visokoškolskoj ustanovi koja ostvaruje akademske programe u oblasti teologije jedne od tradicionalnih crkava ili verskih zajednica, gubi to zvanje ukoliko nadležni organ tradicionalne crkve ili verske zajednice povuče saglasnost datu u smislu st. 13. i 14. ovog člana, iz razloga što su aktivnosti, stavovi ili ponašanje toga lica u suprotnosti sa uverenjima koje ta crkva, odnosno verska zajednica propoveda, učenjem ili autonomnim pravom crkve, odnosno verske zajednice, ili ukoliko podrivaju njen ugled.

Postupak povlačenja saglasnosti crkve i verske zajednice za rad nastavnika uređuje se opštim aktom visokoškolske ustanove, tako da budu bliže propisani razlozi za povlačenje saglasnosti za službu učenja, učešće predstavnika uprave visokoškolske ustanove u postupku i pravo na izjašnjavanje nastavnika o kom se odlučuje.

Sticanje zvanja nastavnika i zasnivanje radnog odnosa

Član 75

Visokoškolska ustanova raspisuje konkurs za sticanje zvanja i zasnivanje radnog odnosa nastavnika za uže naučne, stručne, odnosno umetničke oblasti utvrđene opštim aktom visokoškolske ustanove.

Univerzitet vrši izbor u sva zvanja nastavnika, na predlog fakulteta, odnosno druge visokoškolske jedinice, a akademija strukovnih studija za nastavnike u zvanju predavača, višeg predavača i profesora strukovnih studija, na predlog odgovarajuće visokoškolske jedinice akademije strukovnih studija.

Visoka škola vrši izbor u sva zvanja nastavnika, a visoka škola strukovnih studija vrši izbor u zvanja predavača, višeg predavača i profesora strukovnih studija.

Lice izabrano u zvanje predavača, višeg predavača, docenta i vanrednog profesora stiče zvanje i zasniva radni odnos na period u trajanju od pet godina.

Lice izabrano u zvanje profesora strukovnih studija i redovnog profesora stiče zvanje i zasniva radni odnos na neodređeno vreme.

Sa licem izabranim u zvanje nastavnika ugovor o radu zaključuje organ poslovođenja visokoškolske ustanove iz stava 1. ovog člana.

Način i postupak zasnivanja radnog odnosa i sticanja zvanja nastavnika uređuju se opštim aktom samostalne visokoškolske ustanove.

Prilikom izbora u zvanja nastavnika, univerzitet i visokoškolska ustanova ceni sledeće elemente: ocenu o rezultatima obrazovnog, naučnog, istraživačkog odnosno umetničkog rada, ocenu o angažovanju u razvoju nastave i razvoju drugih delatnosti visokoškolske ustanove, ocenu o rezultatima pedagoškog rada, kao i ocenu rezultata postignutih u obezbeđivanju naučno-nastavnog, odnosno umetničko-nastavnog podmlatka.

Ocena o rezultatima naučnoistraživačkog rada daje se na osnovu uslova iz člana 74. stav 12. ovog zakona.

Ocenu o rezultatima angažovanja u razvoju nastave i drugih delatnosti i ocenu o rezultatima postignutim u obezbeđivanju naučno-nastavnog, odnosno umetničko-nastavnog podmlatka daje se na osnovu uslova koje definiše visokoškolska jedinica u okviru koje nastavnik izvodi nastavu, a u skladu sa opštim aktom samostalne visokoškolske ustanove.

Pri ocenjivanju rezultata pedagoškog rada uzima se u obzir mišljenje studenata, u skladu sa opštim aktom samostalne visokoškolske ustanove.

Visokoškolska ustanova je dužna da konkurs iz stava 1. ovog člana raspiše najkasnije šest meseci pre isteka vremena na koje je nastavnik biran i da ga okonča u roku od devet meseci od dana raspisivanja konkursa.

Izuzetno, sa licem izabranim u zvanje nastavnika koje je javni funkcioner ili ima zasnovan radni odnos sa punim radnim vremenom u organu javne vlasti, a kome je u skladu sa propisima o sprečavanju sukoba interesa dopušteno da obavlja nastavnu delatnost i naučnoistraživački rad kao drugi posao, odnosno delatnost, odnosno licem kome je povereno javno ovlašćenje, organ poslovođenja visokoškolske ustanove iz stava 1. ovog člana zaključuje ugovor o dopunskom radu najviše do jedne trećine punog radnog vremena, u skladu sa opštim aktom samostalne visokoškolske ustanove.

Angažovanje nastavnog osoblja u okviru samostalne visokoškolske ustanove

Član 76

Angažovanje, obrazovni i naučnoistraživački rad nastavnog osoblja u okviru i za potrebe samostalne visokoškolske ustanove uređuje se opštim aktom samostalne visokoškolske ustanove, u skladu sa ovim zakonom i zakonom kojim se uređuje rad.

Gostujući profesor

Član 77

Visokoškolska ustanova bez raspisivanja konkursa može da angažuje nastavnika iz druge samostalne visokoškolske ustanove van teritorije Republike, u zvanju gostujućeg profesora.

Izuzetno, u slučaju potrebe izvođenja nastave u polju umetnosti, gostujući profesor može biti i istaknuti umetnik sa prebivalištem van teritorije Republike.

Prava i obaveze lica koje je izabrano u zvanje iz stava 1. ovog člana uređuju se ugovorom o angažovanju za izvođenje nastave, pod uslovima i na način propisanim opštim aktom visokoškolske ustanove.

Način angažovanja gostujućeg profesora uređuje se opštim aktom samostalne visokoškolske ustanove.

Profesor emeritus

Član 78

Univerzitet može, na predlog fakulteta ili druge visokoškolske jedinice, dodeliti zvanje profesora emeritusa redovnom profesoru u penziji, penzionisanom u prethodne tri školske godine, koji ima najmanje 20 godina radnog iskustva u visokom obrazovanju i u oblasti nauke, koji se posebno istakao svojim naučnim, odnosno umetničkim radom, stekao međunarodnu reputaciju i postigao rezultate u obezbeđivanju nastavno-naučnog, odnosno nastavno-umetničkog podmlatka u oblasti za koju je izabran.

Profesor emeritus može učestvovati u izvođenju svih oblika nastave na akademskim studijama drugog i trećeg stepena, biti mentor i član komisija u postupku izrade i odbrane doktorskih disertacija, odnosno doktorskih umetničkih projekata, biti član komisije za pripremanje predloga za izbor nastavnika univerziteta i učestvovati u naučnoistraživačkom, odnosno umetničkom radu.

Postupak i uslovi dodele zvanja i prava lica iz stava 1. ovog člana bliže se uređuju opštim aktom univerziteta, a u skladu sa minimalnim uslovima za izbor u zvanja nastavnika na univerzitetu iz člana 12. stav 1. tačka 15) ovog zakona.

Prava i obaveze lica koje je izabrano u zvanje iz stava 1. ovog člana uređuju se ugovorom o angažovanju za izvođenje nastave.

Ukupan broj profesora emeritusa angažovanih u nastavi ne može biti veći od 3% od ukupnog broja nastavnika univerziteta.

Postupak za dodelu zvanja profesor emeritus pokreće visokoškolska ustanova u kojoj je lice provelo najmanje sedam godina u radnom odnosu sa punim radnim vremenom.

Član SANU u radnom sastavu, koji je pre penzionisanja imao nastavno ili naučno zvanje, može učestvovati u izvođenju svih oblika nastave na doktorskim akademskim studijama, biti mentor i član komisija u postupku izrade i odbrane doktorske disertacije, biti član komisije za pripremanje predloga za izbor nastavnika univerziteta i učestvovati u naučnoistraživačkom radu.

Nastavnici stranih jezika i veština

Član 79

Nastavu stranih jezika, odnosno veština može, osim lica koje ima zvanje iz člana 73. stav 1. ovog zakona, izvoditi i nastavnik stranog jezika, odnosno veština koji ima stečeno visoko obrazovanje prvog stepena, objavljene stručne radove u odgovarajućoj oblasti i sposobnost za nastavni rad.

Nastavnik veština iz stava 1. ovog člana može se birati samo u onim naučnim, stručnim i umetničkim oblastima za koje u Republici ne postoje doktorske studije. Opštim aktom visokoškolske ustanove bliže se uređuju način izbora i vreme na koje se bira nastavnik stranog jezika, odnosno veština.

Predavač van radnog odnosa

Član 80

Visokoškolska ustanova može na predlog stručnog organa angažovati u delu aktivne nastave, uključujući predavanja i vežbe, na prvom i drugom stepenu studija, najviše do trećine časova nastave na predmetu u toku semestra, predavača van radnog odnosa koji ima stečeno visoko obrazovanje najmanje master akademskih studija i koji ima neophodna znanja i veštine u odgovarajućoj oblasti i pokazuje smisao za nastavni rad.

Predavač van radnog odnosa može biti angažovan isključivo na stručno-aplikativnim predmetima.

Nosioci predmeta zaposleni na visokoškolskoj ustanovi su odgovorni za obezbeđenje kvaliteta nastave koju realizuju predavači van radnog odnosa.

Opštim aktom samostalne visokoškolske ustanove bliže se uređuju način izbora i vreme na koje se angažuje predavač van radnog odnosa.

Sa licem iz stava 1. ovog člana zaključuje se ugovor o angažovanju u trajanju od najduže jedne školske godine sa mogućnošću produženja, a isplate po osnovu tog ugovora se realizuju iz sopstvenih prihoda visokoškolske ustanove.

Istraživač

Član 81

Lice izabrano u naučno zvanje na način i po postupku propisanim zakonom kojim je regulisana naučnoistraživačka delatnost, može učestvovati u izvođenju svih oblika nastave na master i doktorskim akademskim studijama, biti mentor i član komisija u postupku izrade i odbrane završnog rada na master studijama i doktorske disertacije, biti član komisije za pripremanje predloga za izbor nastavnika i saradnika univerziteta i učestvovati u naučnoistraživačkom radu.

Ukoliko lice iz stava 1. ovog člana nema zasnovan radni odnos u visokoškolskoj ustanovi na kojoj se program izvodi, ustanova sa njim zaključuje ugovor o angažovanju za izvođenje nastave.

Zvanja saradnika

Član 82

Zvanja saradnika su: saradnik u nastavi, asistent i asistent sa doktoratom.

Zvanja saradnika u izvođenju nastave u okviru studijskih programa u okviru obrazovno-umetničkog polja umetnosti su: umetnički saradnik, viši umetnički saradnik, samostalni umetnički saradnik, stručni saradnik, viši stručni saradnik i samostalni stručni saradnik.

Zvanja saradnika u izvođenju nastave u okviru studijskih programa stranih jezika su: lektor i viši lektor.

Visokoškolska ustanova može za potrebe realizacije studijskih programa angažovati i saradnike van radnog odnosa.

Opštim aktom visokoškolske ustanove propisuju se uslovi za izbor u zvanja saradnika iz st. 2. i 3. ovog člana.

Saradnik u nastavi

Član 83

Visokoškolska ustanova bira u zvanje saradnika u nastavi na studijama prvog stepena studenta master akademskih studija ili specijalističkih akademskih studija, koji je studije prvog stepena studija završio sa prosečnom ocenom najmanje osam (8).

Izuzetno, visokoškolska ustanova strukovnih studija može da izabere u zvanje saradnika u nastavi na studijama prvog stepena i studenta master strukovnih studija ili specijalističkih strukovnih studija, koji je studije prvog stepena studija završio sa prosečnom ocenom najmanje osam (8).

Za saradnika u nastavi iz umetničkog polja može biti izabrano lice koje ima visoko obrazovanje prvog stepena studija, ukupnu prosečnu ocenu najmanje osam (8) i najmanje devet (9) iz grupe predmeta za koju se bira, u skladu sa opštim aktom visokoškolske ustanove, ukoliko u toj oblasti nisu predviđene master akademske studije.

Posebni uslovi za izbor u zvanje saradnika u nastavi utvrđuju se opštim aktom visokoškolske ustanove.

Sa licem iz st. 1. i 2. ovog člana zaključuje se ugovor o radu na period od godinu dana, uz mogućnost produženja ugovora za još jednu godinu u toku trajanja studija, a najduže do kraja školske godine u kojoj se studije završavaju.

Ugovor iz stava 5. ovog člana zaključuje organ poslovođenja visokoškolske ustanove.

Lektori srpskog jezika na visokoškolskim ustanovama u inostranstvu

Član 83a

Na zahtev strane visokoškolske ustanove, u skladu sa međunarodnim ugovorom i u okviru međunarodne saradnje visokoškolske ustanove čiji je osnivač Republika, odnosno autonomna

pokrajina, ministar, na osnovu javnog konkursa, a na predlog Komisije za izbor lektora srpskog jezika u inostranstvu, bira na period od tri godine lektora srpskog jezika i književnosti.

Komisiju iz stava 1. ovog člana imenuje ministar, a čine je predstavnik Ministarstva i predstavnici katedri za srpski jezik i književnost visokoškolskih ustanova čiji je osnivač Republika.

Za lektora srpskog jezika i književnosti može biti izabrano lice koje ima završene master akademske studije, odnosno osnovne studije u trajanju od četiri godine prema propisima koji su važili do stupanja na snagu Zakona o visokom obrazovanju ("Službeni glasnik RS", br. 26/05, 100/07 - autentično tumačenje, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14, 45/15 - autentično tumačenje, 68/15, 87/16 i 27/17 - dr. zakon), iz oblasti filologije i koje zna jedan svetski jezik, odnosno jezik zemlje prijema, na nivou B1 Zajedničkog evropskog okvira.

Prednost pri izboru ima kandidat sa završenim studijskim programom srpskog jezika i književnosti, kandidat sa većom prosečnom ocenom na osnovnim i master studijama, kandidat sa objavljenim radovima i nagradama, kandidat sa radnim iskustvom.

Ukoliko na konkursu nema kandidata sa radnim iskustvom, može biti izabran i kandidat bez radnog iskustva, uz preporuku dva nastavnika odgovarajuće visokoškolske ustanove.

Izborni period lektora može se produžiti za još jedan mandat.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, Ministarstvo može, bez sprovođenja javnog konkursa, predložiti stranoj visokoškolskoj ustanovi kandidata koji već obavlja poslove lektora ili lice koje je prošlo javni konkurs i ušlo u najuži izbor za lektora na stranoj visokoškolskoj ustanovi, uz saglasnost kandidata.

Ministarstvo obezbeđuje sredstva za podršku radu lektora srpskog jezika u inostranstvu izabranih u skladu sa ovim zakonom, do iznosa plate nastavnika u odgovarajućem zvanju na stranoj visokoškolskoj ustanovi na kojoj će lektor biti angažovan.

Bliže uslove u pogledu izbora, programa rada lektora srpskog jezika na stranim visokoškolskim ustanovama i drugih pitanja od značaja za angažovanje lektora, propisuje ministar.

Asistent

Član 84

Visokoškolska ustanova bira u zvanje asistenta, studenta doktorskih studija koji je svaki od prethodnih stepena studija završio sa prosečnom ocenom najmanje osam (8) i koji pokazuje smisao za nastavni rad.

Pod uslovima iz stava 1. ovog člana visokoškolska ustanova može izabrati u zvanje asistenta i magistra nauka, odnosno magistra umetnosti kome je prihvaćena tema doktorske disertacije, odnosno dokorskog umetničkog projekta.

Posebni uslovi za izbor u zvanje asistenta utvrđuju se opštim aktom visokoškolske ustanove.

Izuzetno, za nastavu na kliničkim predmetima visokoškolska ustanova bira u zvanje asistenta lice sa završenom odgovarajućom zdravstvenom specijalizacijom.

Za asistenta iz umetničkog polja može biti izabrano lice koje ima akademski naziv magistra umetnosti i umetnička dela koja pokazuju smisao za samostalno umetničko stvaralaštvo, ukoliko u umetničkoj oblasti za koju se bira nisu predviđene doktorske studije.

Za asistenta iz umetničkog polja može biti izabrano lice koje je završilo akademske studije prvog stepena i ima umetnička dela koja pokazuju smisao za samostalno umetničko stvaralaštvo, ukoliko u umetničkoj oblasti za koju se bira nisu predviđene master akademske, odnosno doktorske studije.

Sa licem izabranim u zvanje asistenta zaključuje se ugovor o radu na period od tri godine, sa mogućnošću produženja za još tri godine.

Mogućnost produženja ugovora o radu iz stava 7. ovog člana odnosi se i na asistente koji su stekli naučni naziv doktora nauka, odnosno umetnički naziv doktora umetnosti.

Ugovor iz stava 7. ovog člana zaključuje organ poslovođenja visokoškolske ustanove.

Asistent sa doktoratom

Član 85

Visokoškolska ustanova može da bira u zvanje asistenta sa doktoratom lice koje je steklo naučni naziv doktora nauka, odnosno umetnički naziv doktora umetnosti i koje pokazuje smisao za nastavni rad.

Posebni uslovi za izbor u zvanje asistenta sa doktoratom utvrđuju se opštim aktom visokoškolske ustanove.

Sa licem izabranim u zvanje asistenta sa doktoratom zaključuje se ugovor o radu na period od tri godine, sa mogućnošću produženja za još tri godine.

Ugovor iz stava 3. ovog člana zaključuje organ poslovođenja visokoškolske ustanove.

Saradnik van radnog odnosa

Član 86

Visokoškolska ustanova može izabrati u zvanje saradnika van radnog odnosa (demonstrator i sl.) za pomoć u nastavi na studijama prvog stepena, studenta studija prvog, drugog ili trećeg stepena, pod uslovom da su na studijama prvog stepena studija ostvarili najmanje 120 ESPB bodova sa ukupnom prosečnom ocenom najmanje 8 (osam).

Posebni uslovi za izbor u zvanje iz stava 1. ovog člana utvrđuju se opštim aktom visokoškolske ustanove.

Sa licem iz stava 1. ovog člana zaključuje se ugovor o angažovanju u trajanju od najduže jedne školske godine, sa mogućnošću produženja za još jednu školsku godinu.

Saradnik za deo praktične nastave

Član 87

Za potrebe realizacije dela praktične nastave, koja se realizuje van visokoškolske ustanove, visokoškolska ustanova može izabrati u zvanje saradnika van radnog odnosa (saradnik praktičar, klinički asistent i sl.) lice zaposleno u ustanovi gde se deo praktične nastave realizuje.

Posebni uslovi za izbor u zvanje iz stava 1. ovog člana utvrđuju se opštim aktom visokoškolske ustanove.

Politika zapošljavanja na visokoškolskoj ustanovi

Član 88

Visokoškolska ustanova utvrđuje politiku zapošljavanja, polazeći od potrebe da se nastavni proces organizuje na kvalitetan, racionalan i efikasan način.

Nastavnici i saradnici, po pravilu, zasnivaju radni odnos sa punim radnim vremenom, u skladu sa opštim aktom visokoškolske ustanove.

Nastavnici i saradnici koji izvode nastavu iz kliničkih predmeta ostvaruju radni odnos sa punim radnim vremenom u skladu sa opštim aktom visokoškolske ustanove i zakonom kojim se uređuje zdravstvena zaštita.

U visokoškolskoj ustanovi u kojoj se ostvaruje studijski program za potrebe nacionalne bezbednosti i vojnog obrazovanja nastavu iz stručnih i stručno-aplikativnih predmeta mogu da izvode i zaposleni u organu državne uprave nadležnom za poslove nacionalne bezbednosti odnosno poslove odbrane, u skladu sa zakonom i opštim aktom visokoškolske ustanove.

Sa licima iz stava 4. ovog člana visokoškolska ustanova zaključuje ugovor o angažovanju za izvođenje nastave.

Nastavnici i saradnici iz st. 3. i 4. ovog člana imaju status nastavnika i saradnika sa punim radnim vremenom na visokoškolskoj ustanovi.

IX PRAVA I OBAVEZE ZAPOSLENIH NA VISOKOŠKOLSKOJ USTANOVI

Prava i obaveze zaposlenih

Član 89

U pogledu prava, obaveza i odgovornosti zaposlenih na visokoškolskoj ustanovi, primenjuje se zakon kojim se uređuje rad, ako ovim zakonom nije drugačije uređeno.

O pojedinačnim pravima, obavezama i odgovornostima zaposlenih na visokoškolskoj ustanovi odlučuje organ poslovođenja te ustanove.

O pojedinačnim pravima, obavezama i odgovornostima zaposlenih u vezi sa poslovima iz člana 76. ovog zakona odlučuje organ poslovođenja samostalne visokoškolske ustanove.

O pojedinačnim pravima, obavezama i odgovornostima organa poslovođenja visokoškolske ustanove odlučuje organ upravljanja te ustanove.

Rad na drugim samostalnim visokoškolskim ustanovama i zdravstvenim ustanovama

Član 90

Radi sprečavanja sukoba interesa i održavanja kvaliteta nastave, nastavnik, odnosno saradnik visokoškolske ustanove može zaključiti ugovor kojim se radno angažuje na drugoj visokoškolskoj ustanovi u Republici ili u inostranstvu, samo uz prethodno odobrenje stručnog organa visokoškolske ustanove u okviru koje ima zasnovan radni odnos.

Nastavnik, odnosno saradnik koji izvodi nastavu iz kliničkih predmeta na fakultetu koji realizuje studijske programe u oblasti medicinskih nauka, može zaključiti ugovor o radnom angažovanju u zdravstvenoj ustanovi koja je nastavna baza tog fakulteta uz prethodno odobrenje stručnog organa fakulteta.

Opštim aktom samostalne visokoškolske ustanove uređuju se uslovi i postupak davanja saglasnosti za angažovanje nastavnika i saradnika iz stava 1. ovog člana.

Opštim aktom fakulteta uređuju se uslovi i postupak davanja saglasnosti za angažovanje nastavnika i saradnika iz stava 2. ovog člana.

Plaćeno odsustvo

Član 91

Nastavniku posle pet godina rada provedenih u nastavi na visokoškolskoj ustanovi može se odobriti plaćeno odsustvo u trajanju do jedne školske godine radi stručnog, naučnog, odnosno umetničkog usavršavanja, u skladu sa statutom visokoškolske ustanove.

Mirovanje radnog odnosa i izbornog perioda

Član 92

Nastavniku i saradniku koji se nalazi na odsluženju vojnog roka, porodijskom odsustvu, odsustvu sa rada radi nege deteta, odsustvu sa rada radi posebne nege deteta ili druge osobe, bolovanju dužem od šest meseci, odsustvu sa rada radi angažovanja u državnim organima i organizacijama, izborni period i radni odnos se produžava za to vreme.

Prestanak radnog odnosa nastavnika

Član 93

Nastavniku prestaje radni odnos na kraju školske godine u kojoj je navršio 65 godina života i najmanje 15 godina staža osiguranja.

Nastavniku koji je ispunio uslove iz stava 1. ovog člana u zvanju redovnog profesora, ukoliko postoji potreba za nastavkom rada, može se produžiti radni odnos ugovorom sa visokoškolskom ustanovom na određeno vreme do dve godine, uz mogućnost dodatnih produženja, a najduže do kraja školske godine u kojoj navršava 70 godina života.

Nastavniku iz stava 1. ovog člana može se produžiti radni odnos ako ima najmanje 20 godina radnog iskustva u visokom obrazovanju i ako je nakon sticanja zvanja redovnog profesora ostvario rezultate u naučnom radu, odnosno u umetničkom stvaralaštvu i u razvoju naučnonastavnog podmlatka na fakultetu koji su potrebni za izbor u zvanje redovnog profesora na osnovu člana 74. st. 10-12. ovog zakona.

Bliže kriterijume za zaključenje ugovora o radu nakon 65. godine života donosi Nacionalni savet, a visokoškolska ustanova, odnosno univerzitet može statutom da propiše i dodatne kriterijume.

Nastavnik kome je prestao radni odnos zbog odlaska u penziju zadržava zvanje koje je imao u trenutku penzionisanja.

Nastavnik iz stava 5. ovog člana može zadržati preuzete obaveze na master akademskim i doktorskim studijama kao mentor ili član komisija u postupku izrade i odbrane završnih radova, odnosno disertacija na tim studijama, najduže još dve školske godine od odlaska u penziju.

Na osnovu odluke odgovarajućeg stručnog organa, nastavnik iz stava 5. ovog člana može izvoditi sve oblike nastave na master akademskim i doktorskim studijama i biti član komisija u postupku izrade i odbrane završnih radova, odnosno disertacija na tim studijama, najduže još dve školske godine od odlaska u penziju.

Nastavnik kome je prestao radni odnos zbog odlaska u penziju može da bude član komisije za pripremanje predloga za izbor nastavnika i saradnika univerziteta.

Nastavnik kome je produžen radni odnos u skladu sa stavom 2. ovog člana ne može biti biran u organe poslovođenja i upravljanja visokoškolske ustanove i njenih organizacionih jedinica.

Nastavniku kome je povučena saglasnost za službu učenja na osnovu člana 74. stav 15. ovog zakona prestaje radni odnos.

X REŽIM STUDIJA

Školska godina

Član 94

Visokoškolska ustanova organizuje i izvodi studije u toku školske godine koja, po pravilu, počinje 1. oktobra i traje 12 kalendarskih meseci.

Školska godina može se deliti na:

- 1) dva semestra, od kojih svaki traje, po pravilu, 15 nedelja;
- 2) tri trimestra, od kojih svaki traje, po pravilu, 10 nedelja;
- 3) blokove, u ukupnom trajanju, po pravilu, od 30 nedelja, čije se pojedinačno trajanje utvrđuje opštim aktom visokoškolske ustanove.

Nastava pojedinačnih predmeta se, po pravilu, organizuje i izvodi u toku jednog semestra, jednog trimestra ili jednog bloka, a najduže u toku dva semestra ili tri trimestra.

Jezik studija

Član 95

Visokoškolska ustanova organizuje i izvodi studije na srpskom jeziku.

Visokoškolska ustanova može organizovati polaganje ispita i izvoditi pojedine delove studija, kao i organizovati izradu i odbranu završnog, master i specijalističkog rada i doktorske disertacije na jeziku nacionalne manjine i na stranom jeziku, u skladu sa statutom.

Visokoškolska ustanova može ostvarivati studijski program na jeziku nacionalne manjine i stranom jeziku ukoliko je takav program odobren, odnosno akreditovan.

Visokoškolska ustanova može za studente sa invaliditetom organizovati i izvoditi studije, odnosno pojedine delove studija, na znakovnom jeziku.

Organizacija studija

Član 96

Obaveze visokoškolske ustanove u pogledu načina organizovanja i vremena održavanja oblika studija uređuju se opštim aktom visokoškolske ustanove, kao i obaveza da u skladu sa svojim mogućnostima visokoškolska ustanova obezbedi uslove za studente sa invaliditetom.

Visokoškolska ustanova dužna je da organizuje predavanja i druge oblike nastave za sve studente, izuzev kod ostvarivanja studijskog programa na daljinu.

Nastava se organizuje i izvodi u sedištu visokoškolske ustanove, odnosno u objektima navedenim u dozvoli za rad.

Visokoškolska ustanova može da organizuje deo nastave i van sedišta, ako se radi o nastavi iz predmeta čiji karakter to zahteva, a u skladu sa akreditacijom.

U okviru osnovnih i master studija visokoškolska ustanova može organizovati studentsku praksu, kao deo studijskog programa ili kroz vannastavne aktivnosti.

Visokoškolska ustanova može da organizuje studije uz rad za studente koji su zaposleni ili koji iz drugog razloga nisu u mogućnosti da redovno prate nastavu.

Bliži uslovi i načini ostvarivanja studijskog programa na daljinu uređuju se opštim aktom visokoškolske ustanove.

Visokoškolska ustanova je dužna da u skladu sa svojim opštim aktom, na odgovarajući način, tačno i blagovremeno informiše studente o načinu, vremenu i mestu održavanja nastave, ciljevima, metodama i sadržajima nastave, o sadržajima, metodama, kriterijumima i merilima ispitivanja, o načinu obezbeđivanja javnosti na ispitu i načinu ostvarivanja uvida u rezultate, kao i o drugim pitanjima od značaja za studente.

XI STUDENTI

Upis

Član 97

Na akreditovane studijske programe koje organizuje visokoškolska ustanova mogu se upisati kandidati pod uslovima i na način uređen ovim zakonom i opštim aktom samostalne visokoškolske ustanove.

Strani državljanin može se upisati na studijske programe iz stava 1. ovog člana pod istim uslovima kao i domaći državljanin u pogledu prethodnog obrazovanja.

Lice se može upisati na studijske programe iz stava 1. ovog člana ako poznaje jezik na kome se izvodi nastava.

Uslovi, način i postupak provere znanja jezika iz stava 3. ovog člana uređuju se opštim aktom visokoškolske ustanove.

Lice koje se upiše na studijske programe iz stava 1. ovog člana stiče status studenta.

Student se upisuje u statusu studenta koji se finansira iz budžeta ili studenta koji se sam finansira.

Visokoškolske ustanove koje ostvaruju akademske studijske programe u oblasti teologije jedne od tradicionalnih crkava i verskih zajednica ovlašćene su da opštim aktom propišu, pored opštih uslova za upis kandidata na osnovne, master akademske studije i doktorate saglasnost nadležnog organa crkve ili verske zajednice, imajući u vidu osobenosti vezane za svrhu i prirodu teološkog obrazovanja, u skladu sa zakonom. Saglasnost iz ovoga stava može povući nadležni organ tradicionalne crkve ili verske zajednice koji je tu saglasnost dao, ako su aktivnosti, stavovi ili ponašanje studenta u suprotnosti sa uverenjima koje ta crkva, odnosno verska zajednica propoveda, učenjem ili autonomnim pravom crkve, odnosno verske zajednice, ili ukoliko podrivaju njen ugled.

Konkurs

Član 98

Samostalna visokoškolska ustanova raspisuje konkurs za upis na studije (u daljem tekstu: konkurs).

Konkurs sadrži: broj studenata za određene studijske programe, uslove za upis, merila za utvrđivanje redosleda kandidata, postupak sprovođenja konkursa, način i rokove za podnošenje žalbe na utvrđeni redosled, kao i visinu školarine koju plaćaju studenti čije se studiranje ne finansira iz budžeta.

Konkurs se objavljuje najkasnije četiri meseca pre početka školske godine.

Izuzetno od stava 3. ovog člana, konkurs za doktorske studije koje se organizuju u okviru međunarodnih projekata u skladu sa Zakonom o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Evropske unije o učešću Republike Srbije u programu Evropske Unije Horizont 2020 - okvirnom programu za istraživanje i inovacije (2014-2020) ("Službeni glasnik RS - Međunarodni ugovori", broj 9/14), raspisuje se u skladu sa rokovima i uslovima propisanim programskim dokumentima Horizont 2020, a studenti upisani po tim konkursima ne ulaze u broj studenata čije se studije finansiraju iz budžeta Republike.

Broj studenata

Član 99

Samostalna visokoškolska ustanova utvrđuje broj studenata koji se upisuje na studijske programe koje organizuje, a koji ne može biti veći od broja utvrđenog u dozvoli za rad.

Utvrđivanje broja studenata iz stava 1. ovog člana vrši se na predlog visokoškolskih jedinica u sastavu samostalne visokoškolske ustanove, u skladu sa statutom te ustanove.

Odluku o broju studenata za upis u prvu godinu studijskog programa koji se finansira iz budžeta, za visokoškolsku ustanovu čiji je osnivač Republika, donosi Vlada, po pribavljenom mišljenju visokoškolskih ustanova i Nacionalnog saveta, najkasnije mesec dana pre raspisivanja konkursa.

Vlada utvrđuje dodatni broj studenata čije se studije finansiraju iz budžeta za realizaciju afirmativnih mera, a u skladu sa dozvolom za rad.

U narednim godinama studija broj studenata iz stava 3. ovog člana visokoškolska ustanova može povećati za najviše 20% u odnosu na prethodnu godinu, u skladu sa odlukom nadležnog organa visokoškolske ustanove.

Rangiranje i upis kandidata

Član 100

Visokoškolska ustanova vrši upis na studije u skladu sa zakonom, uz vrednovanje opšte, stručne i umetničke mature.

Visokoškolska ustanova svojim opštim aktom utvrđuje koji se ispiti sa opšte, stručne i umetničke mature vrednuju prilikom upisa na studije i utvrđuje kriterijume na osnovu kojih se obavlja klasifikacija i izbor kandidata za upis na studije.

Visokoškolska ustanova sačinjava rang listu prijavljenih kandidata za upis na studije prvog stepena na osnovu opšteg uspeha postignutog u srednjem obrazovanju u četvorogodišnjem trajanju i na maturalnim ispitima, rezultata ispita za proveru posebnih znanja, sklonosti i sposobnosti i po potrebi na osnovu uspeha na nacionalnim i internacionalnim takmičenjima, u skladu sa opštim aktom visokoškolske ustanove.

Visokoškolska ustanova upisuje pod uslovima iz st. 1-3. ovog člana i kandidate koji su završili međunarodno priznatu maturu (*International Baccalaureate Diploma Programme* i dr.).

Pravo upisa na studije prvog stepena stiče kandidat koji je na rang listi iz stava 3. ovog člana rangiran u okviru broja studenata iz člana 99. ovog zakona.

Student studija prvog stepena druge samostalne visokoškolske ustanove, lice koje ima stečeno visoko obrazovanje na studijama prvog stepena i lice koje je prestao status studenta u skladu sa ovim zakonom, može se upisati na studije prvog stepena, pod uslovima i na način propisan opštim aktom samostalne visokoškolske ustanove.

Pravo iz stava 6. ovog člana ostvaruje se na lični zahtev.

Na studije drugog i trećeg stepena kandidat se upisuje pod uslovima, na način i po postupku utvrđenom opštim aktom i konkursom samostalne visokoškolske ustanove.

Stručno uputstvo o upisu kandidata na visokoškolske ustanove, upisu po afirmativnim merama i drugim pitanjima od značaja za upis na visokoškolsku ustanovu čiji je osnivač Republika, donosi ministar.

Prava i obaveze studenata

Član 101

Student visokoškolske ustanove ima prava i obaveze utvrđene ovim zakonom i opštim aktom visokoškolske ustanove.

Student ima pravo:

- 1) na upis, kvalitetno školovanje i objektivno ocenjivanje;
- 2) na blagovremeno i tačno informisanje o pitanjima koja se odnose na studije;
- 3) na aktivno učestvovanje u donošenju odluka, u skladu sa zakonom;
- 4) na samoorganizovanje i izražavanje sopstvenog mišljenja;
- 5) na povlastice koje proizlaze iz statusa studenta;
- 6) na podjednako kvalitetne uslove studija za sve studente;
- 7) na obrazovanje na jeziku nacionalne manjine, u skladu sa zakonom i akreditovanim studijskim programom;
- 8) na različitost i zaštitu od diskriminacije;
- 9) na poštovanje ličnosti, dostojanstva, časti i ugleda;
- 10) da bira i da bude biran u studentski parlament i druge organe visokoškolske ustanove.

Student je dužan da:

- 1) ispunjava nastavne i predispitne obaveze;
- 2) poštuje opšte akte ustanove;
- 3) poštuje prava zaposlenih i drugih studenata u visokoškolskoj ustanovi;
- 4) učestvuje u donošenju odluka u skladu sa zakonom.

Student ima pravo na žalbu u skladu sa statutom visokoškolske ustanove ukoliko visokoškolska ustanova prekrši neku od obaveza iz stava 2. tač. 1)-3) ovog člana.

Pravila studija

Član 102

Pri upisu svake školske godine student se opredeljuje za predmete iz studijskog programa.

Studijskim programom se propisuje koji su predmeti obavezni za određenu godinu studija.

Student koji se finansira iz budžeta, pri upisu odgovarajuće godine studija, opredeljuje se za onoliko predmeta koliko je potrebno da se ostvari najmanje 60 ESPB bodova, osim ako mu je do kraja studijskog programa ostalo manje od 60 ESPB bodova.

Student koji se sam finansira, pri upisu odgovarajuće godine studija, opredeljuje se, u skladu sa studijskim programom, za onoliko predmeta koliko je potrebno da se ostvari najmanje 37 ESPB bodova, osim ako mu je do kraja studijskog programa ostalo manje od 37 ESPB bodova.

Student koji studira uz rad pri upisu odgovarajuće godine studija opredeljuje se, u skladu sa studijskim programom, za onoliko predmeta koliko je potrebno da se ostvari najmanje 30 ESPB bodova, osim ako mu je do kraja studijskog programa ostalo manje od 30 ESPB bodova.

Visokoškolska ustanova opštim aktom utvrđuje uslove za upis naredne godine studija.

Student iz st. 4. i 5. ovog člana koji se sam finansira, plaća deo školarine obračunat srazmerno broju ESPB bodova za predmete za koje se opredelio.

Polaganjem ispita student stiče određeni broj ESPB bodova u skladu sa studijskim programom.

Student koji ne položi ispit iz obaveznog predmeta do početka naredne školske godine, upisuje isti predmet.

Student koji ne položi izborni predmet, može ponovo upisati isti ili se opredeliti za drugi izborni predmet.

Studijskim programom može se usloviti opredeljivanje studenta za određeni predmet prethodno položenim ispitima iz jednog ili više predmeta utvrđenih studijskim programom.

Pravila studija bliže se uređuju opštim aktom visokoškolske ustanove.

Status studenta

Član 103

Student koji u tekućoj školskoj godini ostvari 48 ESPB bodova ima pravo da se u narednoj školskoj godini finansira iz budžeta ako se rangira u okviru ukupnog broja studenata čije se studije finansiraju iz budžeta, u skladu sa ovim zakonom.

Rangiranje studenata iz stava 1. ovog člana obuhvata studente koji se upisuju na istu godinu studija na određeni studijski program, a vrši se polazeći od broja ostvarenih ESPB bodova, ukupnih godina studiranja i postignutog uspeha u savlađivanju studijskog programa, na način i po postupku utvrđenim opštim aktom visokoškolske ustanove.

Student koji u poslednjoj godini studija ima status studenta koji se finansira iz budžeta, zadržava pravo da se finansira iz budžeta najduže godinu dana po isteku redovnog trajanja studija.

Student koji ne ostvari pravo iz stava 1. ovog člana u narednoj školskoj godini nastavlja studije u statusu studenta koji se sam finansira.

Studenti sa invaliditetom i studenti upisani po afirmativnoj meri koji u tekućoj školskoj godini ostvare 36 ESPB imaju pravo da se u narednoj školskoj godini finansiraju iz budžeta.

Student može biti finansiran iz budžeta samo jedanput na istom stepenu studija.

Ocenjivanje

Član 104

Uspešnost studenta u savlađivanju pojedinog predmeta kontinuirano se prati tokom nastave i izražava se poenima, a ocena se utvrđuje na završnom ispitu.

Ispunjavanjem predispitnih obaveza i polaganjem ispita student može ostvariti najviše 100 poena.

Studijskim programom utvrđuje se srazmera poena stečenih u predispitnim obavezama i na ispitu, pri čemu predispitne obaveze učestvuju sa najmanje 30, a najviše 70 poena.

Uspeh studenta na ispitu izražava se ocenom od 5 do 10, prema sledećoj skali: od 51 do 60 poena ocena 6 (šest), od 61 do 70 poena ocena 7 (sedam), od 71 do 80 poena ocena 8 (osam), od 81 do 90 poena ocena 9 (devet), od 91 do 100 poena ocena 10 (deset).

Ocena 5 nije prelazna i ne upisuje se u indeks.

Visokoškolska ustanova može propisati i drugi, nenumerički način ocenjivanja, utvrđivanjem odnosa ovih ocena sa ocenama iz stava 4. ovog člana.

Opštim aktom visokoškolske ustanove bliže se uređuje način polaganja ispita i ocenjivanje na ispitu.

Ispiti

Član 105

Ispit je jedinstven i polaže se usmeno, pismeno, odnosno praktično.

Ispit se polaže u sedištu visokoškolske ustanove, odnosno u objektima navedenim u dozvoli za rad.

Odredba stava 2. ovog člana odnosi se i na izvođenje studijskog programa na daljinu, s tim da za studenta stranog državljanina visokoškolska ustanova može da omogući i polaganje ispita preko

elektronskih komunikacija, pod uslovom da primenom odgovarajućih tehničkih rešenja obezbedi kontrolu identifikacije i rada studenta.

Visokoškolska ustanova može organizovati polaganje ispita van sedišta, ako se radi o ispitu iz predmeta čiji karakter to zahteva.

Student polaže ispit neposredno po okončanju nastave iz tog predmeta, a najkasnije do početka nastave tog predmeta u narednoj školskoj godini, na jednom od jezika na kojima se nastava izvodila.

Opštim aktom visokoškolske ustanove uređuje se način na koji se obezbeđuje javnost polaganja ispita.

Broj ispitnih rokova i termini održavanja ispitnih rokova utvrđuju se statutom visokoškolske ustanove.

Posle tri neuspela polaganja istog ispita student može tražiti da polaže ispit pred komisijom.

Student sa invaliditetom ima pravo da polaže ispit na mestu i na način prilagođen njegovim mogućnostima, u skladu sa opštim aktom visokoškolske ustanove.

Bliži uslovi i način polaganja ispita preko elektronskih komunikacija iz stava 3. ovog člana uređuju se standardom za akreditaciju studijskog programa na daljinu.

Prigovor

Član 106

Student ima pravo da nadležnom organu visokoškolske ustanove podnese prigovor na dobijenu ocenu, ako smatra da ispit nije obavljen u skladu sa zakonom i opštim aktom ustanove, u roku od 36 časova od dobijanja ocene.

Nadležni organ ustanove u roku od 24 časa od dobijanja prigovora, u skladu sa odredbama opšteg akta samostalne visokoškolske ustanove, razmatra prigovor i donosi odluku po prigovoru.

Ukoliko se usvoji prigovor studenta, student ponovo polaže ispit najkasnije u roku od tri dana od dana prijema odluke iz stava 2. ovog člana.

Mirovanje prava i obaveza studenata

Član 107

Studentu se, na njegov zahtev, odobrava mirovanje prava i obaveza, u slučaju teže bolesti, upućivanja na studentsku praksu u trajanju od najmanje šest meseci, odsluženja i dosluženja vojnog roka, nege deteta do godinu dana života i posebne nege koja traje duže od detetove prve

godine života, održavanja trudnoće i u drugim slučajevima predviđenim opštim aktom visokoškolske ustanove.

Studentkinji koja je u postupku biomedicinski potpomognutog oplodjenja na njen zahtev odobrava se mirovanje prava i obaveza u skladu sa opštim aktom visokoškolske ustanove.

Student koji je bio sprečen da prati nastavu, izvršava predispitne obaveze i da polaže ispit zbog bolesti ili odsustva zbog stručnog usavršavanja u trajanju od najmanje tri meseca, može polagati ispit, u skladu sa opštim aktom visokoškolske ustanove.

Disciplinska odgovornost studenta

Član 108

Student odgovara za povredu obaveze koja je u vreme izvršenja bila utvrđena opštim aktom visokoškolske ustanove.

Za težu povredu obaveze studentu se može izreći i mera isključenja sa studija na visokoškolskoj ustanovi.

Disciplinski postupak ne može se pokrenuti po isteku tri meseca od dana saznanja za povredu obaveze i učinioca, a najkasnije godinu dana od dana kada je povreda učinjena.

Opštim aktom visokoškolske ustanove utvrđuju se lakše i teže povrede obaveza studenata, disciplinski organi i disciplinski postupak za utvrđivanje odgovornosti studenta.

Prestanak statusa studenta

Član 109

Status studenta prestaje u slučaju:

- 1) ispisivanja sa studija;
- 2) završetka studija;
- 3) neupisivanja školske godine;
- 4) kad ne završi studije do isteka roka koji se određuje u dvostrukom broju školskih godina potrebnih za realizaciju studijskog programa, osim u slučaju studija uz rad;
- 5) izricanja disciplinske mere isključenja sa studija na visokoškolskoj ustanovi;
- 5a) povlačenja saglasnosti nadležnog organa crkve ili verske zajednice za studije na toj visokoškolskoj ustanovi.

Student koji studira uz rad, student sa invaliditetom, student koji je upisan na studije po afirmativnoj meri i student koji ima status kategorisanog vrhunskog sportiste zadržava status studenta do isteka roka koji se određuje u trostrukom broju školskih godina potrebnih za realizaciju studijskog programa.

Studentu se, na lični zahtev, može produžiti rok za završetak studija, u skladu sa opštim aktom visokoškolske ustanove.

Stručni, akademski i naučni nazivi

Član 110

Lice koje završi osnovne akademske studije u obimu od najmanje 180 ESPB bodova, odnosno u trajanju od najmanje tri godine stiče stručni naziv sa naznakom zvanja prvoga stepena akademskih studija iz odgovarajuće oblasti.

Lice koje završi osnovne akademske studije u obimu od najmanje 240 ESPB bodova, odnosno u trajanju od najmanje četiri godine stiče stručni naziv "diplomirani" sa naznakom zvanja prvog stepena akademskih studija iz odgovarajuće oblasti.

Lice koje završi osnovne strukovne studije stiče stručni naziv sa naznakom zvanja prvoga stepena strukovnih studija iz odgovarajuće oblasti.

Lice koje završi specijalističke akademske studije stiče stručni naziv specijalista sa naznakom zvanja drugog stepena akademskih studija iz odgovarajuće oblasti.

Lice koje završi specijalističke strukovne studije stiče stručni naziv specijalista sa naznakom zvanja prvog stepena strukovnih studija iz odgovarajuće oblasti.

Lice koje završi master akademske studije stiče akademski naziv master sa naznakom zvanja drugog stepena master akademskih studija iz odgovarajuće oblasti.

Lice koje završi master strukovne studije stiče stručni naziv strukovni master sa naznakom zvanja drugog stepena master strukovnih studija iz odgovarajuće oblasti.

Lice koje završi doktorske, odnosno akademske studije trećeg stepena, stiče naučni naziv doktor nauka, odnosno umetnički naziv doktora umetnosti, sa naznakom polja, odnosno oblasti.

Listu zvanja iz odgovarajućih oblasti i skraćenice stručnih, akademskih, naučnih i umetničkih naziva utvrđuje Nacionalni savet, na predlog Konferencije univerziteta, odnosno Konferencije akademija i visokih škola.

Skraćenica stručnog naziva i akademskog naziva master navodi se iza imena i prezimena, a skraćenica akademskog naziva magistar nauka, odnosno magistar umetnosti i naučnog naziva doktor nauka, odnosno umetničkog naziva doktor umetnosti ispred imena i prezimena.

U međunarodnom prometu i u diplomi na engleskom jeziku naziv koji je steklo lice iz stava 1. ovog člana je bachelor, naziv koji je steklo lice iz stava 2. ovog člana je bachelor with honours, naziv koji je steklo lice iz stava 3. ovog člana je bachelor (appl.), naziv koje je steklo lice iz stava 6. ovog člana je master, naziv koje je steklo lice iz stava 7. ovog člana je master (appl.), a naziv koje je steklo lice iz stava 8. ovog člana je Ph.D., odnosno D.A., odnosno odgovarajući naziv na jeziku na koji se diploma prevodi.

XII OBRAZOVANJE TOKOM ČITAVOG ŽIVOTA

Član 111

Visokoškolska ustanova u okviru svoje delatnosti može realizovati programe obrazovanja tokom čitavog života van okvira studijskih programa za koje je dobila dozvolu za rad.

Uslovi, način i postupak realizacije programa iz stava 1. ovog člana uređuju se opštim aktom ustanove.

Licu koje je savladalo program iz stava 1. ovog člana ustanova izdaje uverenje.

Lice upisano na program iz stava 1. ovog člana nema status studenta, u smislu ovog zakona.

XIII EVIDENCIJA I JAVNE ISPRAVE

Evidencija i javne isprave

Član 112

Visokoškolska ustanova vodi propisanu evidenciju u papirnom i elektronskom obliku, u skladu sa ovim zakonom.

Svi vidovi prikupljanja, obrade, objavljivanja i korišćenja podataka sprovode se u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita podataka o ličnosti i ovim zakonom.

Evidencije koje vodi visokoškolska ustanova

Član 113

Visokoškolska ustanova vodi: matičnu knjigu studenata, evidenciju o izdatim diplomama i dodacima diploma, evidenciju o zaposlenima, evidenciju o priznatim stranim visokoškolskim ispravama radi nastavka školovanja i zapisnik o polaganju ispita.

Visokoškolske ustanove vode i evidenciju o polaznicima i izdatim sertifikatima o završenom kratkom programu studija.

Evidencija iz stava 1. ovog člana vodi se na srpskom jeziku, ćiriličkim pismom, u štampanoj formi, a može se voditi i elektronski.

Kada se nastava ostvaruje na jeziku nacionalne manjine, evidencija iz stava 1. ovog člana vodi se na srpskom jeziku ćiriličkim pismom i na jeziku i pismu nacionalne manjine.

Podaci upisani u evidenciju visokoškolske ustanove dostavljaju se Ministarstvu za obavljanje zakonom utvrđenih poslova, u skladu sa ovim zakonom.

Bliže uslove u pogledu vođenja, prikupljanja, unosa, ažuriranja, dostupnosti podataka o kojima se vodi evidencija, posebne uslove u pogledu obezbeđivanja integriteta i poverljivosti podataka iz evidencije visokoškolske ustanove u kojoj se ostvaruju studijski programi za potrebe nacionalne bezbednosti kao i druga pitanja od značaja za vođenje evidencija, propisuje ministar.

Čl. 114-117**

(Prestalo da važi)

Podaci u evidencijama o studentima

Član 118

Podaci o studentima koje visokoškolska ustanova vodi u evidenciji iz člana 113. stav 1. predstavljaju skup ličnih podataka kojima se određuje njihov identitet, obrazovni i socijalni status i potrebna obrazovna, socijalna i zdravstvena podrška.

Lične podatke o studentima prikuplja visokoškolska ustanova putem obrasca čiji izgled propisuje ministar i koji se popunjava u papirnoj formi pri upisu godine studija.

Za određivanje identiteta studenta prikupljaju se sledeći podaci: ime, prezime, ime jednog roditelja, pol, jedinstveni matični broj građana, broj pasoša i izdavalac za strane državljane, datum rođenja, mesto rođenja, država i adresa stalnog stanovanja, adresa stanovanja za vreme studiranja, nacionalna pripadnost u skladu sa zakonom, bračni status, državljanstvo, adresa, kontakt telefon, fotografija i drugi podaci u skladu sa ovim zakonom.

Za određivanje obrazovnog statusa studenata prikupljaju se podaci o prethodno završenom obrazovanju, jeziku na kome je stečeno osnovno i srednje obrazovanje, upisanom studijskom programu, vrsti studija, godini studija i godini prvog upisa na studijski program, učešću na međunarodnim programima mobilnosti, godini završetka studijskog programa, jeziku na kome se izvodi studijski program, podaci o ostvarenim ESPB bodovima, podaci o nagradama i pohvalama osvojenim tokom studiranja i izdatim javnim ispravama.

Za određivanje socijalnog statusa studenata prikupljaju se podaci o načinu finansiranja studija, načinu izdržavanja tokom studija, adresi stanovanja tokom studiranja, tipu smeštaja tokom studiranja, radnom statusu studenta tokom studiranja, izdržavanim licima, školskoj spremi oba roditelja, radnom statusu roditelja (izdržavaoca) i zanimanju roditelja ili izdržavaoca.

Za određivanje zdravstvenog statusa studenata prikupljaju se podaci o potrebama za pružanjem dodatne podrške prilikom obavljanja svakodnevnih aktivnosti na visokoškolskoj ustanovi.

Visokoškolska ustanova, shodno odredbama iz st. 3. i 4. ovog člana, vodi evidenciju i o upisanim polaznicima na kratkim programima studija i izdatim sertifikatima.

Rukovalac podacima o ličnosti iz st. 3-7. ovog člana je visokoškolska ustanova.

Čl. 119-122**

(Prestalo da važi)

Ažuriranje i čuvanje podataka

Član 123**

Podaci o ličnosti iz evidencija koje vodi visokoškolska ustanova čuvaju se trajno, osim podataka o socijalnom i zdravstvenom statusu studenata koji se čuvaju do prestanka statusa studenta o kome se vode.

Član 124**

(Prestalo da važi)

Javne isprave

Član 125

Na osnovu podataka iz evidencije visokoškolska ustanova izdaje javne isprave.

Javne isprave u smislu ovog zakona jesu: studentska knjižica (indeks), diploma o stečenom visokom obrazovanju i dodatak diplomi.

Visokoškolska ustanova izdaje javne isprave na srpskom jeziku ćiriličkim pismom.

Kada se nastava ostvaruje na jeziku nacionalne manjine, odnosno na nekom od svetskih jezika, javne isprave se izdaju na obrascu koji je štampan dvojezično na srpskom jeziku ćiriličkim pismom i na jeziku i pismu na kojem se izvodi nastava.

Na zahtev studenta samostalna visokoškolska ustanova izdaje javnu ispravu o savladanom delu studijskog programa, koja sadrži podatke o nivou, prirodi i sadržaju studija, kao i postignute rezultate.

Sadržaj obrasca javne isprave iz stava 2. ovog člana, kao i obrazac sertifikata kratkog programa studija, propisuje ministar.

Diploma i dodatak diplomi mogu se izdati i na engleskom jeziku, u skladu sa opštim aktom samostalne visokoškolske ustanove.

Diploma se overava suvim žigom samostalne visokoškolske ustanove.

Dodatak diplomi obavezno se izdaje uz diplomu.

Opis sistema visokog obrazovanja u Republici u vreme stečenog obrazovanja navedenog u diplomi mora biti priložen dodatku diplome.

Diploma i dodatak diplomi

Član 126

Diplomu i dodatak diplomi potpisuju:

- 1) na univerzitetu - rektor i dekan odgovarajućeg fakulteta, odnosno umetničke akademije, u sastavu univerziteta;
- 2) na akademiji strukovnih studija - predsednik;
- 3) na visokoj školi i visokoj školi strukovnih studija - direktor.

Zajedničku diplomu i dodatak diplomi potpisuju ovlašćena lica visokoškolskih ustanova koje izvode studijski program za sticanje zajedničke diplome.

Oglašavanje ništavim

Član 127

Diploma, odnosno dodatak diplomi ništavi su i mogu se uvek poništiti:

- 1) ako su izdati od neovlašćene organizacije;
- 2) ako su potpisani od neovlašćenog lica;
- 3) ako imalac diplome nije ispunio sve ispitne obaveze na način i po postupku utvrđenim zakonom i studijskim programom visokoškolske ustanove;
- 4) ako imalac diplome nije ispunjavao uslove za upis na studije prvog, drugog ili trećeg stepena, odnosno uslove za sticanje odgovarajućeg akademskog ili naučnog naziva.

Samostalna visokoškolska ustanova poništava diplomu, odnosno dodatak diplomi iz razloga utvrđenih u stavu 1. tač. 2)-4) ovog člana.

Samostalna visokoškolska ustanova poništava diplomu o stečenom prvom i drugom stepenu akademskih i strukovnih studija u skladu sa opštim aktom ako utvrdi da završni rad nije rezultat samostalnog rada kandidata.

Samostalna visokoškolska ustanova poništava diplomu o stečenom akademskom nazivu magistra, u skladu sa opštim aktom ako utvrdi da magistarski rad nije rezultat samostalnog rada kandidata.

Samostalna visokoškolska ustanova poništava diplomu o stečenom naučnom nazivu doktora nauka, odnosno doktora umetnosti u skladu sa opštim aktom ako utvrdi da doktorska disertacija, odnosno doktorski umetnički projekat nije originalan naučni, odnosno umetnički rezultat rada kandidata.

Ministar, po službenoj dužnosti, poništava diplomu, odnosno dodatak diplomi iz razloga utvrđenih u stavu 1. tačka 1) ovog člana.

Ako samostalna visokoškolska ustanova ne poništi diplomu iz razloga utvrđenih u stavu 1. tač. 2)-4) ovog člana, ministar joj izdaje upozorenje da to učini u narednom roku od 30 dana.

Ako samostalna visokoškolska ustanova u ostavljenom roku iz stava 7. ovog člana, ne poništi diplomu iz razloga utvrđenih u stavu 1. tač. 2)-4) ovog člana ministar obrazuje komisiju koju čine naučnici, odnosno umetnici i stručnjaci iz odgovarajuće uže naučne, odnosno umetničke oblasti, radi sačinjavanja mišljenja na osnovu kog ministar odlučuje o poništavanju diplome.

Ukoliko komisija iz stava 8. ovog člana utvrdi da je visokoškolska ustanova omogućila upis na studije prvog, drugog ili trećeg stepena imao diplomu iz stava 1. tačka 4) ovog člana, a to lice je ispunilo sve obaveze u skladu sa studijskim programom, diploma se ne poništava.

Izdavanje nove javne isprave

Član 128

Visokoškolska ustanova izdaje novu javnu ispravu posle proglašenja originala javne isprave nevažećim u "Službenom glasniku Republike Srbije", na osnovu podataka iz evidencije koju vodi.

Javna isprava iz stava 1. ovog člana ima značaj originalne javne isprave.

Na javnoj ispravi iz stava 1. ovog člana stavlja se naznaka da se radi o novoj javnoj ispravi koja je izdata posle proglašenja originala javne isprave nevažećim.

Zamena javne isprave

Član 129

U slučaju kad su evidencija iz člana 113. ovog zakona i arhivska građa uništeni ili nestali, lice koje nema javnu ispravu koju izdaje visokoškolska ustanova može osnovnom sudu na čijem području je sedište ili je bilo sedište visokoškolske ustanove podneti zahtev za utvrđivanje stečenog obrazovanja.

Zahtev sadrži dokaze na osnovu kojih može da se utvrdi da je to lice steklo odgovarajuće obrazovanje i potvrdu da je arhivska građa uništena ili nestala.

Potvrdu da je arhivska građa uništena ili nestala izdaje visokoškolska ustanova na kojoj je lice steklo obrazovanje ili druga ustanova koja je preuzela evidenciju, odnosno arhivsku građu, a ako takva ustanova ne postoji, potvrdu izdaje Ministarstvo.

Rešenje o utvrđivanju stečenog obrazovanja osnovni sud donosi u vanparničnom postupku.

Rešenje iz stava 4. ovog člana zamenjuje javnu ispravu koju izdaje visokoškolska ustanova.

XIV PRIZNAVANJE STRANIH VISOKOŠKOLSKIH ISPRAVA

Priznavanje stranih visokoškolskih isprava

Član 130*

Priznavanje strane visokoškolske isprave jeste postupak kojim se imaocu te isprave utvrđuje pravo na nastavak obrazovanja, odnosno na zapošljavanje. Postupak priznavanja strane visokoškolske isprave sprovodi se u skladu sa odredbama ovog zakona, ako međunarodnim ugovorom nije predviđeno drugačije.

Visokoškolska javna isprava stečena u SFRJ - do 27. aprila 1992. godine, u Saveznoj Republici Jugoslaviji, odnosno Državnoj zajednici Srbija i Crna Gora - do 16. juna 2006. godine i Republici Srpskoj ne podleže postupku priznavanja strane visokoškolske isprave.

Javna isprava iz stava 2. ovog člana proizvodi isto pravno dejstvo kao javna isprava izdata u Republici.

Za priznavanje strane visokoškolske isprave plaća se republička administrativna taksa.

Vrednovanje stranih studijskih programa

Član 131*

Vrednovanje stranog studijskog programa vrši se na osnovu vrste i nivoa postignutih kompetencija stečenih završetkom studijskog programa, uzimajući u obzir sistem obrazovanja u zemlji u kojoj je visokoškolska isprava stečena, uslove upisa, prava koja proističu iz strane visokoškolske isprave u zemlji u kojoj je stečena i druge relevantne činjenice, bez razmatranja formalnih obeležja i strukture studijskog programa.

Vrednovanje stranog studijskog programa, odnosno dela studijskog programa, radi nastavka obrazovanja, vrši stručni organ samostalne visokoškolske ustanove kojoj je podnet zahtev za akademsko priznavanje.

Vrednovanje stranog studijskog programa radi zapošljavanja vrši Nacionalni centar za priznavanje stranih visokoškolskih isprava (u daljem tekstu: ENIC/NARIC centar), kao unutrašnja organizaciona jedinica Ministarstva.

Jednom izvršeno vrednovanje određenog stranog studijskog programa važi za sve naredne slučajeve priznavanja strane visokoškolske isprave kada je strana visokoškolska isprava stečena završavanjem istog studijskog programa.

Informacije o činjenicama iz stava 1. ovog člana daje ENIC/NARIC centar samostalnoj visokoškolskoj ustanovi.

U postupku vrednovanja radi priznavanja domaće visokoškolske isprave u inostranstvu, informacije o samostalnoj visokoškolskoj ustanovi i sistemu obrazovanja daje ENIC/NARIC centar.

Priznavanje strane visokoškolske isprave radi nastavka obrazovanja

Član 132

Priznavanje strane visokoškolske isprave radi nastavka obrazovanja na samostalnoj visokoškolskoj ustanovi (u daljem tekstu: akademsko priznavanje) sprovodi ta samostalna visokoškolska ustanova, po prethodno izvršenom vrednovanju stranog studijskog programa, odnosno dela studijskog programa.

U postupku iz stava 1. ovog člana nastavak obrazovanja i upis višeg obrazovnog stepena mogu biti uslovljeni obavezom sticanja dodatnih ishoda učenja ili odbijeni, ako se utvrdi postojanje suštinske razlike između vrste i nivoa postignutih znanja i veština i uslova za upis na određeni studijski program.

Kriterijume za utvrđivanje postojanja suštinske razlike između vrste i nivoa postignutih znanja i veština i uslova za upis na određeni studijski program i postupak akademskog priznavanja propisuje samostalna visokoškolska ustanova svojim opštim aktom.

Rešenje o ishodu postupka iz stava 1. ovog člana donosi stručni organ samostalne visokoškolske ustanove u roku od 90 dana od dana prijema urednog zahteva.

Rešenje iz stava 4. ovog člana je konačno.

Ukoliko nije drugačije propisano, na postupak akademskog priznavanja primenjuje se zakon kojim se uređuje opšti upravni postupak.

Član 133*

(Prestalo da važi)

Evidencija o sprovedenom postupku priznavanja

Član 134

Organ nadležan za sprovođenje postupka priznavanja strane visokoškolske isprave vodi evidenciju i trajno čuva dokumentaciju o sprovedenim postupcima.

Evidencija iz stava 1. ovog člana obuhvata: prezime, ime jednog roditelja i ime, datum i mesto rođenja, državljanstvo, adresu i broj telefona imaoća strane visokoškolske isprave - podnosioca zahteva; naziv visokoškolske ustanove koja je izdala ispravu, mesto i državu, trajanje studija (studijskog programa), vrstu i stepen studija, smer studija (program, disciplinu), stručni, akademski, naučni naziv, broj i datum akta o vrednovanju stranog studijskog programa i naziv organa koji ga je doneo, broj i datum akta o dodatnim ispitima, broj i datum akta o položenim dodatnim ispitima, broj i datum rešenja o priznavanju strane visokoškolske isprave i kratak sadržaj dispozitiva rešenja.

Organ iz stava 1. ovog člana evidenciju iz stava 2. ovog člana unosi u jedinstveni informacioni sistem Ministarstva u skladu sa zakonom.

XV NADZOR

Član 135

Nadzor nad radom visokoškolskih ustanova vrši Ministarstvo.

Inspeksijski nadzor vrše inspektori, odnosno druga ovlašćena lica (u daljem tekstu: inspektori).

U vršenju inspeksijskog nadzora inspektor je ovlašćen da:

- 1) poništi upis studenata u prvu godinu studija preko broja studenata utvrđenog, u skladu sa članom 99. ovog zakona;
- 2) poništi upis studenata koji je obavljen suprotno odredbama ovog zakona;
- 3) privremeno zabrani obavljanje delatnosti visokog obrazovanja, odnosno izvođenje studijskog programa pravnom licu, koje tu delatnost obavlja suprotno odredbama ovog zakona, uverenju o akreditaciji, odnosno dozvoli za rad;
- 4) predloži ministru donošenje odluke o prestanku dužnosti, odnosno o razrešenju organa poslovođenja iz člana 64. stav 8. ovog zakona;
- 5) izrekne opomenu i naloži ili predloži mere i ostavi primereni rok za otklanjanje uočenih nezakonitosti;
- 6) u slučaju nepostupanja visokoškolske ustanove po aktu iz tačke 5) ovog stava, donosi rešenje kojim izriče mere za otklanjanje nezakonitosti i štetnih posledica i ispunjavanje propisanih obaveza;

7) predloži ministru razrešenje organa poslovođenja samostalne visokoškolske ustanove koja u svom sastavu nema visokoškolske jedinice, ako nije postupio po aktu iz tačke 6) ovog stava, odnosno da predloži rektoru da preduzme mere iz člana 64. stav 3. ovog zakona ako dekan nije postupio po aktu iz tačke 6) ovog stava.

8) nadležnom pravosudnom organu podnose krivičnu prijavu, prijavu za privredni prestup, odnosno zahtev za pokretanje prekršajnog postupka, odnosno izda prekršajni nalog, ako kod nadziranog subjekta otkrije nezakonitost koja je kažnjiva po zakonu ili drugom propisu;

9) podnese prekršajnu prijavu protiv pravnog lica koje u pravnom prometu istupa pod nazivom iz člana 43. stav 1. ovog zakona, a koje nema dozvolu za rad izdatu u skladu sa ovim zakonom;

10) preduzima druge mere za koje je zakonom ili drugim propisom ovlašćen.

Na pitanja inspeksijskog nadzora nad primenom ovog zakona i propisa donetih na osnovu ovog zakona, koja nisu posebno uređena ovim zakonom, propisima donetim na osnovu ovog zakona, i drugim zakonima, primenjuje se zakon kojim se uređuje inspeksijski nadzor.

XVI KAZNE NE ODREDBE

Član 136

Novčanom kaznom od 200.000 do 2.000.000 dinara kazniće se za prekršaj visokoškolska ustanova, ako:

1) obavlja delatnost van sedišta i van objekata u kojima se obavlja delatnost (član 43. stav 4. i član 52. stav 15. ovog zakona);

2) ostvaruje studijski program koji nije naveden u dozvoli za rad (član 52. stav 15. ovog zakona);

3) izvrši promenu naziva, sedišta i statusnu promenu suprotno odredbama ovog zakona (član 54. stav 1);

4) ne učini dostupnom javnosti doktorsku disertaciju pre javne odbrane, odnosno ako ne uspostavi digitalni repozitorijum ili u njemu ne čuva odbranjenu doktorsku disertaciju ili ne dostavi Ministarstvu kopiju sadržaja koji čuva u javnom repozitorijumu (član 40. st. 8-10. ovog zakona);

5) izabere organ poslovođenja suprotno odredbama ovog zakona (član 64. stav 1);

6) ne učini dostupnim javnosti podatke o iznosu sredstava ustanove (član 67. stav 5. ovog zakona);

7) naplati školarinu veću od utvrđene u skladu sa ovim zakonom (član 71);

8) posebno naplaćuje usluge studentima koje su obuhvaćene školarinom (član 71. stav 5. ovog zakona);

9) ne učini dostupnim javnosti merila za utvrđivanje visine školarine i odluku o visini školarine (član 71. stav 7. ovog zakona);

10) primi u radni odnos nastavnika koji ne ispunjava uslove predviđene ovim zakonom, ili bez konkursa (čl. 73-75. ovog zakona);

11) ne organizuje predavanja i druge oblike nastave (član 96. stav 2. ovog zakona);

12) upiše na studijski program kandidata koji se nije prijavio na konkurs ili suprotno konkursu (član 98. ovog zakona);

13) upiše studente preko broja utvrđenog u skladu sa ovim zakonom (član 99);

14) ne vodi na propisan način ili neuredno vodi evidenciju i izdaje javne isprave suprotno odredbama ovog zakona (član 113. stav 6. i član 125. stav 6);

15) izda diplomu koja ne odgovara akreditovanom studijskom programu (član 23. stav 1. ovog zakona);

16) neosnovano naplati školarinu (čl. 71. i 103. ovog zakona);

17) ako nastavniku otkaže ugovor o radu suprotno odredbama ovog zakona (član 89. stav 1);

18) izabere u zvanje i zaključi ugovor sa saradnikom u nastavi, asistentom, odnosno saradnikom van radnog odnosa, suprotno odredbama ovog zakona (čl. 82-87);

19) zaključi ugovor o radnom angažovanju bez prethodno dobijenog odobrenja stručnog organa visokoškolske ustanove u okviru koje nastavnik, odnosno saradnik ima zasnovan radni odnos (član 90. stav 1. ovog zakona);

20) ne okonča postupak sprovođenja raspisanog konkursa za izbor u zvanje nastavnika u skladu sa ovim zakonom i statutom, u roku od devet meseci od dana raspisivanja konkursa (član 75. stav 12. ovog zakona);

21) ne postupi po rešenju inspektora (član 135. stav 3. ovog zakona);

22) ne razreši organ poslovođenja (član 63. stav 2. i član 64. stav 8. ovog zakona);

23) omogući upis na studije prvog, drugog ili trećeg stepena licu koje ne ispunjava uslove za upis na te studije, odnosno uslove za sticanje odgovarajućeg stručnog, akademskog ili naučnog naziva (član 127. stav 1. tačka 4) ovog zakona).

Novčanom kaznom od 50.000 do 150.000 dinara kazniće se odgovorno lice u visokoškolskoj ustanovi za prekršaj iz stava 1. tač. 1)-3) ovog člana.

Novčanom kaznom od 10.000 do 50.000 dinara kazniće se odgovorno lice u visokoškolskoj ustanovi za prekršaj iz stava 1. tač. 4)-22) ovog člana.

Novčanom kaznom od 200.000 do 2.000.000 dinara kazniće se pravno lice koje u pravnom prometu istupa pod nazivom iz člana 43. stav 1. ovog zakona, a koje nema dozvolu za rad izdatu u skladu sa ovim zakonom.

Novčanom kaznom od 50.000 do 150.000 dinara kazniće se odgovorno lice u pravnom licu za prekršaj iz stava 4. ovog člana.

XVII POVERAVANJE POSLOVA AUTONOMNOJ POKRAJINI VOJVODINI

Član 137

Na teritoriji Autonomne pokrajine Vojvodine, propisano je da na teritoriji Autonomne pokrajine Vojvodine, poslove utvrđene članom 22. stav 2, članom 31. stav 1. tač. 2), 4) i 7), članom 42. stav 6, članom 51. stav 1, članom 52. st. 2, 5, 8, 12, 13. i 18, članom 53. st. 2, 8, 11. i 13, članom 54. stav 2, članom 55. stav 2, članom 57. st. 8. i 10, članom 62. stav 6, članom 64. st. 8. i 9, članom 99. stav 3, članom 127. st. 6-8, članom 129. stav 3. i članom 135. ovog zakona, obavlja, preko svojih organa, Autonomna pokrajina Vojvodina.

Poslovi iz stava 1. ovog člana obavljaju se kao povereni.

Nadležni pokrajinski organi saraduju sa Ministarstvom u obavljanju poslova iz stava 1. ovog člana.

Ministarstvo ima prema nadležnim pokrajinskim organima, u pogledu poverenih poslova državne uprave iz stava 1. ovog člana, prava i dužnosti propisane zakonom kojim se uređuje državna uprava.

XVIII VISOKOŠKOLSKE USTANOVE ČIJI JE OSNIVAČ REPUBLIKA NA TERITORIJI AUTONOMNE POKRAJINE KOSOVO I METOHIIJA

Član 138

Na teritoriji Autonomne pokrajine Kosovo i Metohija, nad visokoškolskim ustanovama čiji je osnivač Republika, Vlada ima sva prava i obaveze osnivača.

Poseban način priznavanja visokoškolskih isprava i vrednovanje studijskih programa visokoškolskih ustanova sa teritorije Autonomne pokrajine Kosovo i Metohija koje obavljaju delatnost u skladu sa Rezolucijom 1244 Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija, kao i druga pitanja od značaja za utvrđivanje prava u pogledu nastavka obrazovanja, odnosno zapošljavanja

imalaca visokoškolskih isprava sa teritorije Autonomne pokrajine Kosovo i Metohija utvrđuje Vlada.

XIX PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Nacionalni savet

Član 139

Vlada će imenovati članove Nacionalnog saveta u skladu sa odredbama ovog zakona u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Danom izbora članova Nacionalnog saveta u skladu sa ovim zakonom prestaje mandat članovima Nacionalnog saveta izabranim po propisima koji su važili do stupanja na snagu ovog zakona.

Nacionalno akreditaciono telo

Član 140

Vlada će obrazovati Nacionalno akreditaciono telo najkasnije u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Normativi i standardi rada visokoškolskih ustanova čiji je osnivač Republika

Član 141

Normative i standarde rada visokoškolskih ustanova čiji je osnivač Republika i materijalna sredstva za njihovo ostvarivanje Vlada će utvrditi u roku do dve godine od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Podzakonski akti

Član 142

Ministar će u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona doneti podzakonske akte, u skladu sa ovim zakonom.

Nacionalni savet će u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona doneti podzakonske akte u skladu sa ovim zakonom.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, podzakonski akt iz člana 115. stav 10, ministar donosi u roku od tri meseca od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Izuzetno od stava 2. ovog člana, Nacionalni savet donosi standarde za akreditaciju studijskih programa specijalističkih strukovnih studija prvog stepena u roku od devet meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Visokoškolske ustanove

Član 143

Samostalne visokoškolske ustanove usaglasiće svoju organizaciju i opšte akte sa ovim zakonom u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Samostalne visokoškolske ustanove koje izvode akreditovane studijske programe specijalističkih strukovnih studija drugog stepena, mogu da upisuju studente na ove studije zaključno sa školskom 2018/2019. godinom.

Organi visokoškolske ustanove

Član 144

Konstituisanje organa upravljanja, stručnih organa i studentskog parlamenta, kao i izbor organa poslovođenja visokoškolske ustanove u skladu sa ovim zakonom, izvršiće se po isteku mandata tih organa konstituisanih, odnosno izabranih po propisima koji su važili do stupanja na snagu ovog zakona.

Postupak izbora organa poslovođenja u skladu sa ovim zakonom pokreće se najkasnije šest meseci pre isteka mandata iz stava 1. ovog člana.

U ukupan broj mandata ne računaju se mandati do stupanja na snagu ovog zakona.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, organi visokoškolskih ustanova izabrani po propisima koji su važili do dana stupanja na snagu ovog zakona, a kojima mandat ističe nakon 1. juna 2019. godine, pokrenuće proceduru za izbor tih organa najkasnije u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Izbori u zvanja

Član 145

Započeti izbori u zvanje nastavnika i saradnika prema propisima koji su važili do dana stupanja na snagu ovog zakona okončaće se po tim propisima, u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Mogućnost produženja radnog odnosa

Član 146

Nastavniku iz člana 78. stav 2. Zakona o visokom obrazovanju ("Službeni glasnik RS", br. 76/05, 100/07 - autentično tumačenje, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14, 45/15 - autentično tumačenje, 68/15 i 87/16) radni odnos prestaje 30. septembra 2018. godine.

Izuzetno, nastavniku iz člana 78. stav 2. Zakona o visokom obrazovanju ("Službeni glasnik RS", br. 76/05, 100/07 - autentično tumačenje, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14, 45/15 - autentično tumačenje, 68/15 i 87/16) može se produžiti radni odnos ako ispunjava uslove iz člana 93. ovog zakona, s tim što se rok na koji se može produžiti radni odnos ugovorom sa visokoškolskom ustanovom na određeno vreme do dve godine računa od 30. septembra 2018. godine.

Upis na osnovne studije

Član 147

Do početka primene propisa koji uređuju opštu, stručnu i umetničku maturu, upis na osnovne studije vrši se u skladu sa propisima koji su važili do stupanja na snagu ovog zakona i opštim aktom visokoškolske ustanove.

Studenti

Član 148

Studenti upisani na studije do stupanja na snagu ovog zakona u skladu s odredbama čl. 82-88. Zakona o visokom obrazovanju ("Službeni glasnik RS", br. 76/05, 100/07 - autentično tumačenje, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14, 45/15 - autentično tumačenje, 68/15 i 87/16) mogu završiti studije po započetom studijskom programu, uslovima i pravilima studija, najkasnije do isteka roka koji se određuje u dvostrukom broju školskih godina potrebnih za realizaciju studijskog programa, računato od dana početka studiranja tog studijskog programa.

Studenti upisani na osnovne studije i na studije na višim školama do 10. septembra 2005. godine mogu završiti te studije po započetom nastavnom planu i programu, uslovima i pravilima studija, najkasnije do kraja školske 2021/2022. godine, a studenti upisani na integrisane studije iz polja medicinskih nauka, do kraja školske 2022/2023. godine.

Studenti upisani na magistarske studije do 10. septembra 2005. godine mogu završiti te studije po započetom planu i programu, uslovima i pravilima studija, najkasnije do kraja školske 2021/2022. godine.

Kandidati koji su prijavili doktorsku disertaciju do 10. septembra 2005. godine, odnosno studenti koji su upisali doktorske studije po propisima koji su važili do tog datuma, mogu da steknu naučni naziv doktora nauka, odnosno da završe doktorske studije po započetom planu i programu, uslovima i pravilima studija, najkasnije do kraja školske 2021/2022. godine.

Studenti iz stava 1. ovog člana imaju pravo da nastave započete studije u skladu sa odredbama ovog zakona, na način i po postupku utvrđenim opštim aktom visokoškolske ustanove.

Stečeni stručni, akademski, odnosno naučni nazivi

Član 149

Stručni, akademski, odnosno naučni naziv koji je stečen prema propisima koji su važili do stupanja na snagu Zakona o visokom obrazovanju ("Službeni glasnik RS", br. 76/05, 100/07 - autentično tumačenje, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14, 45/15 - autentično tumačenje, 68/15 i 87/16), u pogledu prava koja iz njega proizlaze, izjednačen je sa odgovarajućim nazivom u skladu sa članom 127. tog zakona.

Lice koje je steklo ili stekne stručni naziv specijaliste strukovnih studija završavanjem specijalističkih strukovnih studija u skladu sa Zakonom o visokom obrazovanju ("Službeni glasnik RS", br. 76/05, 100/07 - autentično tumačenje, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14, 45/15 - autentično tumačenje, 68/15 i 87/16) zadržava pravo na njegovo korišćenje u skladu sa propisima prema kojima ih je steklo.

Visokoškolske ustanove koje su, u skladu sa članom 128. stav 1. Zakona o visokom obrazovanju ("Službeni glasnik RS", br. 76/05, 100/07 - autentično tumačenje, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14, 45/15 - autentično tumačenje, 68/15, 87/16 i 88/17), izdavale diplome o stečenom naučnom nazivu doktora nauka, a koje su u vreme odbrane doktorske disertacije i izdavanja diplome imale rešenje o ispunjenosti uslova za početak rada i obavljanje delatnosti, u skladu sa članom 116. stav 2. istog zakona, a nisu imale saglasnost na nastavni plan magistarskih studija prema propisima koji su važili do stupanja na snagu tog zakona, smatra se da su izdavale diplome o stečenom naučnom nazivu doktora nauka u skladu sa zakonom.

Započeti postupci

Član 150**

Započeti postupci za izdavanje dozvole za rad i akreditaciju visokoškolskih ustanova i studijskih programa prema propisima koji su važili do dana stupanja na snagu ovog zakona, okončaće se po tim propisima.

U postupcima iz stava 1. ovog člana u kojima je izjavljena žalba do stupanja na snagu ovog zakona, drugostepeni postupak okončaće se prema propisima po kojima je žalba izjavljena.

U postupcima iz stava 1. ovog člana u kojima se žalba izjavi nakon stupanja na snagu ovog zakona, postupak po žalbi sprovedeće se u skladu sa ovim zakonom.

Do utvrđivanja liste recenzenata u skladu sa odredbama ovog zakona, Nacionalni savet imenovaće žalbenu komisiju od recenzenata koje je imenovala Komisija za akreditaciju i proveru kvaliteta do stupanja na snagu ovog zakona.

Nacionalni savet će raspisati javni poziv za popunjavanje liste recenzenata u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Započeti postupci za priznavanje strane visokoškolske isprave, odnosno vrednovanja stranog studijskog programa prema propisima koji su važili do stupanja na snagu ovog zakona, okončaće se po tim propisima.

Zahtev za redovnu akreditaciju i spoljašnju proveru kvaliteta

Član 151

Visokoškolska ustanova kojoj je izdato uverenje o akreditaciji ustanove, odnosno studijskog programa, u skladu sa propisima koji su važili do stupanja na snagu ovog zakona, dužna je da podnese zahtev za redovnu akreditaciju u roku od šest godina od dana izdavanja uverenja o akreditaciji.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, visokoškolska ustanova kojoj je izdato uverenje o akreditaciji studijskog programa specijalističkih strukovnih studija drugog stepena, dužna je da podnese zahtev za akreditaciju studijskog programa specijalističkih studija prvog stepena najkasnije do početka školske 2018/2019. godine.

Do početka rada Nacionalnog akreditacionog tela, postupak provere kvaliteta visokoškolskih ustanova i studijskih programa obavljaće se po propisima koji su važili do stupanja na snagu ovog zakona.

Visokoškolska ustanova koja nije sprovela postupak spoljašnje provere kvaliteta u skladu sa propisima koji su važili do stupanja na snagu ovog zakona, dužna je da podnese zahtev za redovnu spoljašnju proveru kvaliteta u roku od četiri godine od dana dostavljanja izveštaja o obavljenoj spoljašnjoj proveri kvaliteta.

Menadžer univerziteta

Član 152

Univerzitet će objaviti konkurs za izbor menadžera u roku od devet meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 153**

(Prestalo da važi)

Nacionalni okvir kvalifikacija

Član 154

Do donošenja zakona kojim će se na celovit način utvrditi Nacionalni okvir kvalifikacija Republike, Nacionalni savet predlaže, a Ministarstvo utvrđuje nacionalni okvir kvalifikacija za visoko obrazovanje.

Do donošenja zakona iz stava 1. ovog člana, visokoškolske ustanove će utvrđivati ishode procesa učenja iz člana 38. tačka 3) ovog zakona u skladu sa propisima koji su doneti do stupanja na snagu ovog zakona.

Prestanak važenja dosadašnjih propisa

Član 155

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o visokom obrazovanju ("Službeni glasnik RS", br. 76/05, 100/07 - autentično tumačenje, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14, 45/15 - autentično tumačenje, 68/15 i 87/16).

Podzakonski akti doneti na osnovu zakona iz stava 1. ovog člana primenjivaće se do donošenja podzakonskih akata u skladu sa ovim zakonom, osim ako su u suprotnosti sa odredbama ovog zakona.

Stupanje na snagu

Član 156

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".

Samostalni članovi Zakona o izmenama i dopunama
Zakona o visokom obrazovanju

("Sl. glasnik RS", br. 73/2018)

Član 19

Podzakonski akti za sprovođenje ovog zakona doneće se u roku od tri meseca od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 20

Visokoškolske ustanove usaglasiće svoje opšte akte u skladu sa ovim zakonom u roku od dva meseca od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 21

Akademije strukovnih studija i visoke škole objaviće konkurs za izbor menadžera tri meseca pre početka školske 2019/2020. godine.

Ministarstvo će objaviti konkurs za izbor lektora srpskog jezika u inostranstvu u roku od tri meseca od dana donošenja akta iz člana 9. stav 9. ovog zakona.

Član 22

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".

Samostalni članovi Zakona o izmenama
Zakona o visokom obrazovanju

("Sl. glasnik RS", br. 67/2019)

Član 2

Samostalne visokoškolske ustanove usaglasice svoje opšte akte u skladu sa ovim zakonom u roku od tri meseca od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 3

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".

Samostalni članovi Zakona o izmenama i dopunama
Zakona o visokom obrazovanju

("Sl. glasnik RS", br. 67/2021)

Član 28

Postupak izbora članova Nacionalnog saveta i članova Upravnog odbora Nacionalnog akreditacionog tela, u skladu sa ovim zakonom, sprovede se u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Postupak izbora članova Komisije za akreditaciju, članova Komisije za žalbe i direktora Nacionalnog akreditacionog tela, u skladu sa ovim zakonom, sprovede se u roku od devet meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 29

Nacionalni savet ce u roku od tri meseca od dana stupanja na snagu ovog zakona doneti podzakonske akte u skladu sa ovim zakonom.

Nacionalni savet i Nacionalno akreditaciono telo usaglasice svoje opšte akte u skladu sa ovim zakonom u roku od dva meseca od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 30

Započeti postupci za akreditaciju visokoškolskih ustanova i studijskih programa i postupci za spoljašnju proveru kvaliteta visokoškolskih ustanova, prema propisima koji su važili do dana stupanja na snagu ovog zakona, okončaće se po tim propisima.

Do utvrđivanja liste recenzenata u skladu sa ovim zakonom, recenzenti će se imenovati sa liste recenzenata utvrđene prema propisima do stupanja na snagu ovog zakona.

Nacionalno akreditaciono telo će raspisati javni poziv za popunjavanje liste recenzenata u skladu sa ovim zakonom u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 31

Samostalne visokoškolske ustanove usaglasice svoje opšte akte sa ovim zakonom u roku od tri meseca od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Visokoškolske ustanove će utvrditi koji se ispiti sa opšte, stručne i umetničke mature vrednuju prilikom upisa na studije i kriterijume na osnovu kojih se obavlja klasifikacija i izbor kandidata za upis na studije do 31. avgusta 2022. godine.

Član 32

Nastavnik u zvanju redovnog profesora koji je ispunio uslove za penziju i kome je produžen radni odnos ugovorom na određeno vreme sa visokoškolskom ustanovom pre stupanja na snagu ovog zakona, koji je izabran u organe visokoškolske ustanove i njenih organizacionih jedinica, može da ostane na toj dužnosti do isteka mandatnog perioda na koji je izabran na tu dužnost, odnosno do isteka ugovora o produženju radnog odnosa.

Član 33

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".